

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. januar 2021 blev i sag nr. 94755:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 27/1 2020 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Forsikringstager er på ferie. Da hun kommer hjem, er hendes bil stjålet. Selskabet har afvist forholdet med henblik på en tidligere købt/solgt bil, men forholder sig ikke til nærværende sag og tyveriet. Selskabet graver rundt i gamle forhold med tidligere kærester og køb og salg af en anden bil der ligger tilbage i tid.

Men forholdet om denne bil, som er stjålet under forsikringstagers rejse i udlandet, ønsker selskabet ikke at forholde sig til. Selskabet har til dato ikke formået at løfte bevisbyrden for, at hændelsen ikke skulle være sket. Alligevel ønsker de ikke at udbetale erstatning for bilen, trods denne hændelse er meldt og efterforskes af politiet og selskabet ikke kan komme med begrundelse for, hvorfor de ikke mener der er tale om en dækningsberettiget skadeårsag.

Selskabet har til dato bedt om svar på nogle spørgsmål i forbindelse med sagen. Disse er besvaret af mange omgange af både [klagerens repræsentant] og forsikringstager, men alligevel fortsætter selskabet med at fremføre disse. Det ser mest ud som om, at selskabet blot trækker tiden, da de ikke kan løfte bevisbyrden for, at forholdet ikke skulle være sket som oplyst.

Ej heller formår selskabet at dokumentere, at forsikringstager skulle have handlet med forsæt eller med grov uagtksomhed. Derudover er det ej heller dokumenteret af selskabet, at forsikringstager skulle have overtrådt sin sikkerhedsforskrift, hvorfor selskabet ikke er berettiget til at tilbageholde erstatningen.

Der hersker ikke tvivl om købet, da der forefindes og er fremsendt dokumentation på dette.

Ankenævnet for Forsikring

2.

94755

Der hersker ikke tvivl om handlen, da denne er dokumenteret med underskrift på papir.
Der hersker ikke tvivl om ejer-, brugerforhold, da dette er klarlagt.
Der hersker ikke tvivl om reg.-attesten, da denne er kommet selskabet i hænde.
Der hersker ingen tvivl om tyveriet, da bilen er væk og sidst blev set før forsikringstagers afrejse.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Krav jf. den stjålne bil er opgjort til 383.980 kr. Herudover ses der tilskrevet renter jf., FAL §24

Selskabet har i brev af 9/3 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores forsikringstager har bilforsikring i Gjensidige Forsikring. Genpart police, Bilag 1.

Hun klager ved [klagerens repræsentant] over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den forsikrede bil, som angiveligt skulle være stjålet ved hendes adresse mens klager selv var på ferie, gerningstidsrummet skulle være 29.6.2019 til 9.7.2019.

Selskabet har bl.a. henvist til, at der er berettiget tvivl om, hvorvidt klager er den reelle ejer af bilen, hvorfor selskabet ikke kan have tillid til selve forsikringsbegivenheden.

Sagens fakta

Den 9.7.2019 kontakter klager vores skadeafdeling og oplyser, at hendes bil er stjålet. Samme dag sender skadeafdelingen tyverianmeldelse til klager.

Den 2.8.2019 modtager skadeafdelingen anmeldelsen retur fra klager, klager oplyser, at der er 1 nøgle til bilen. Bilag 3.

Den 5.8.2019 overgår sagen til vores konsulent.

Vores konsulent kontakter herefter klager og har en del telefonsamtaler med klager. Vores konsulent sender diverse mails til klager og beder hende være behjælpelig med at belyse sagen. Dette ønsker klager ikke at medvirke til.

Vores konsulent kontakter også forhandleren som klager har købt bilen hos.

Herefter bliver vores konsulent kontaktet af [klagerens repræsentant], som oplyser, at de præsenterer klager.

Vores konsulent har ligeledes en del korrespondance med [klagerens repræsentant], som ligeledes ikke belyser sagen nærmere.

Sagen overgår herefter fra vores konsulent til skadeafdelingen.

Den 22.11.2019 afviser skadeafdelingen erstatningen overfor klager. Bilag 4.

Ankenævnet for Forsikring

3.

94755

Skadeafdelingen har herefter haft en del korrespondance med [klagerens repræsentant] og gjort klart, at sagsbehandlingen ikke kan fortsætte, medmindre en række spørgsmål fra klager bliver besvaret og dokumenteret.

Den 29.1.2020 indbringer [klagerens repræsentant] sagen for nævnet på vegne af klager

Vores vurdering

Klager har tegnet bilforsikring med gældende forsikringsbetingelser version ABD nr. 2.0. Bilag 2.

Sagen drejer sig om, hvorvidt klager er berettiget til erstatning for en stjålet bil, idet hun i tidsrummet d. 29.6.2019 kl. 12.00 til 9.7.2019 kl. 11 fik stjålet sin bil, som var parkeret ved klagers bopæl. Bilen er af mærket [bil] til en værdi af kr. 383.000,00.

Vi skal indledningsvis henlede opmærksomheden på, at vi står uforstående overfor indholdet i [klagerens repræsentants] klage til Ankenævnet. [Klagerens repræsentant] henviser til, at selskabet skulle have afvist erstatningen overfor klager pga. urigtige risikooplysninger og det er selskabet som har bevisbyrden herfor. Samtidig argumenterer [klagerens repræsentant] en del for dette.

Det skal overfor Ankenævnet og [klagerens repræsentant] understreges, at selskabet på intet tidspunkt under sagsbehandlingen, korrespondance med vores konsulent eller i vores afvisningsbrev har gjort urigtige risikooplysninger gældende eller henvist til Forsikringsaftalelovens §§ 4 – 10. Hvorfor det alene er [klagerens repræsentants] fortolkning af vores afvisning.

Klager har ikke ønsket at medvirke til belysning af sagen herunder diverse dokumentation, hvorfor vi med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 22 må afvise at behandle sagen yderligere, idet klagers manglende vilje til at oplyse de fornødne for sagens behandling har afskåret selskabet fra at oplyse omstændigheder, som med overvejende sandsynlighed ville ophæve selskabets ansvar eller som i det mindste stærkt ville begrænse dette.

Efter vores afvisning har vi gjort klart overfor [klagerens repræsentant], at vores vurdering er, at klager ikke er den reelle ejer af køretøjet og alene af denne grund kan vi ej hellere have tillid til selve forsikringsbegivenheden.

Forsikringsbegivenhed

Bl.a. som følge af at klager oplyser i sin anmeldelse, at hun ved køb af bil udelukkende har fået udleveret en nøgle finder vi det usandsynligt at dette er tilfældet ved køb af en bil til en værdi af kr. 383.000,00, hvorfor sagen overgår til vores konsulent.

For god ordens skyld skal vi oplyse, at klager køber bilen d. 15.4.2019 og sidst klager ser bilen efter det oplyste er d. 29.6.2019, dvs. klager har kun haft bilen i 2,5 måneder.

Vores konsulent har haft samtaler med klager pr. telefon og har også haft en del korrespondance med [klagerens repræsentant], som imidlertid ikke har bragt brugbare oplysninger frem.

Klager kan ikke redegøre for nærmere omstændigheder omkring handlen af bilen. Hun kan bl.a. ikke huske, om hun så omtalte bil til salg på enten bilbasen eller på forhandlerens hjemmeside.

Forhandleren har oplyst, at bilen ikke har været sat til salg, hvorfor der ikke er indrykket salgsannonce.

Jf. vores oplysninger har klager selv kontaktet forhandleren og bedt denne finde omhandlende bil til hende.

Det er vores vurdering, at det burde klager kunne huske, henset til at klager har haft bilen i relativt kort periode på et par måneder.

Vores undersøgelser har også vist, at klager har en tæt relation til sælgeren og det har ikke været hende muligt, at redegøre for de nærmere omstændigheder for handlen, herunder salgsprisen for bilen og udbetalingen på bilen.

Klager har jf. slutsedlen afleveret 2 biler i bytte til forhandleren, hun har ikke forsøgt at handle udbudsprisen ned for omhandlende bil. Hun har til vores konsulent oplyst, at hun har lagt udbetaling på kr. 50.000,00 kontant, pengene er finansieret via et kviklån.

Slutsedlen vedhæftes som bilag 4.

Det er vores vurdering, at klager har fået uforholdsmæssigt meget for sine byttebiler i forhold til markedsprisen, ligesom klager ikke ønsker at dokumentere rigtigheden af udbetalingen på kr. 50.000,00.

Klager har ikke dokumenteret, at hun var i økonomisk stand til at foretage denne handel. Hun har oplyst, at hun bor alene. Den ene af de 2 byttebiler ([byttebil 1]) er med stor sandsynlighed en klonet bil som klager ej heller kan redegøre nærmere for, udover at klager købte den sammen med sin ekskæreste i januar 2019. Dette er dog ifølge vores undersøgelser ikke korrekt. Ved kontakt til tidligere forhandler oplyser denne, at han først har solgt [byttebil 1] engang i **marts/april 2019, hvor den stadig var i en særdeles dårlig stand.**

Klager kan ikke redegøre nærmere for brug af bilen og på under 3 måneders ejertid oplyser hun 5000 km skævt på kilometertallet til trods for, at hun specifikt har oplyst, at ingen andre har anvendt bilen, at bilen er anvendt til og fra arbejde i ... ligesom hun ingen længere ture har haft i bilen.

Klager ønsker ikke at dokumentere hendes oplysninger omkring hendes færden i gerningstidsrummet, ligesom klager ikke ønsker at give samtykke til indhentelse af historiske teledata i gerningstidsrummet.

Klager har oplyst, at hun var på ferie i perioden, hvor bilen bliver stjålet, dette har klager ikke ønsket at dokumentere.

[Klagerens repræsentant] oplyser, at klager var i udlandet, dette er hellere ikke dokumenteret.

Klager kan ikke huske, hvad hun præcis brugte bilen til sidste gang, hun anvendte bilen.

Vi har bedt klager og [klagerens repræsentant] om at besvare nedenstående for belysning af sagen:

1. [Byttebil 1]: Købt af hvem, Hvor blev den opbevaret siden januar, hvilken stand var den i og hvordan blev den fragtet ud til [autoforhandleren],
2. Dokumentation på kvik lån på kr. 50.000,00 som oplyst af dig pr tlf. til vores konsulent.
3. Dok på hævnning af kr. 50.000,00, kvik lån, idet du har betalt kontant i butikken, hvilket du har oplyst til vores konsulent pr. tlf.
4. Navn og kontaktoplysninger ekskæreste som [byttebil 1] blev indkøbt sammen med.
5. Dokumentation på ferie i gerningstidsrummet, som du har oplyst i anmeldelsen.
6. Udførlig beskrivelse af bilens anvendelse da den nuværende ikke matcher de kørte kilometer.
7. Dokumentation på betaling af forsikring, grøn afgift samt tankning af brændstof (7865 km på 75 dage vil koste ca. 8.500.- dvs. små 800 om ugen).
8. Udførlig beskrivelse af køreturen sket den 28/6-19 (aftenen før hun skal på ferie). Hvor fra – til.
9. Udførlig beskrivelse af køreturen sket den 29/6-19 om formiddagen. Hvor fra – til.

Samtykke til indhentelse, at historiske teledata (mastepositioner) i gerningstidsrummet.

Vi har haft en del korrespondance med [klagerens repræsentant], der dels mener at vores spørgsmål er besvaret og nogen af spørgsmålene ikke har relevans for sagen.

[Klagerens repræsentant] har i sin klage henvist til FED 1996.361.

Vi finder ikke denne dom relevant for sagen, da dommen omhandler urigtige risikoplysninger, hvilket selskabet ikke har påberåbt sig. Vi har udelukkende henvist til, at sagen ikke kan behandles pga. klagers manglende vilje til at oplyse det fornødne for sagens behandling har afskåret selskabet fra at oplyse omstændigheder, som med overvejende sandsynlighed ville ophæve selskabets ansvar eller som i det mindste stærkt ville begrænse dette.

Konklusion

Ud fra ovenstående og manglende svar fra klager samt [klagerens repræsentant] er der hos selskabet sået berettiget tvivl om hvorvidt klager er den reelle ejer af bilen. På det foreliggende grundlag kan vi ikke tilbyde at dække for skaden, såfremt vi modtager dokumentation og besvarelse af vores spørgsmål, ser vi på sagen igen.

Det forhold at klager står på registreringsattesten samt på slutseddel/købsaftale er ikke alene dokumentation for at klager er den reelle ejer, klager har ikke kunne redegøre for omstændighederne omkring handlen herunder ligesom klager hellere ikke har dokumenteret købet e.l.

Der er fortsat heller ikke dokumentation for, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Det faktum, at bilen bliver stjålet eller ikke er tilstede er ikke nok til at statuere en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, da bilen kan være bortkommet på flere måder, som ikke er dækningsberettigede, f.eks. ved grov uagtsomhed.

Af forsikringsbetingelserne nr. ABD nr. 2.0 fremgår det bl.a.

Jf. punkt 19,1 skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed jf. forsikringsaftalelovens § 18 er ikke dækket af forsikringen.

Efter en samlet vurdering af sagen fastholder vi, at selskabet har berettiget tvivl om hvorvidt klager er den reelle ejer af bilen. Klager har ikke ønsket at medvirke til at belyse sagen og klager har heller ikke sandsynliggjort at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Det skal således kunne anses som værende overvejende sandsynligt, at bilen er bortkommet ved tyveri.

Hvad angår kommentarer fra [klagerens repræsentant] vedr. vores anmodning til Ankenævnet om fristforlængelse på vores svar til Ankenævnet, mener vi Ankenævnet selv har givet svar på dette til [klagerens repræsentant].

Vi skal dog anmode [klagerens repræsentant] for gensidig respekt til at udføre en fyldestgørende besvarelse til nævnet.

Vi har ingen interesse i at forhale sagen."

Klagerens repræsentant har i brev af 7/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet nægter at udbetale erstatning grundet gisninger og forhold, som de ikke kan dokumentere. Vi skal huske på, at sagen drejer sig om en stjålet bil, som forsvandt mens forsikringstager var på ferie i udlandet. At selskabet drejer andre irrelevante ting ind over sagen, kan vi ikke se gøre noget godt for sagen. Jeg vil dog kommentere kort på selskabet høringsvar på sagen

Selskabet skriver indledningsvis følgende:

- *'Selskabet har bl.a. henvist til, at der er berettiget tvivl om, hvorvidt klager er den reelle ejer af bilen, hvorfor selskabet ikke kan have tillid til selve forsikringsbegivenheden'.*

For at tage den første del af den afvisning til følge, skal vi bede selskabet dokumentere, at forsikringstager ikke skulle være rette ejer af bilen. Den påstand finder vi lidt søgt eftersom der er fremlagt flere beviser på dette. Der er både fremlagt køb og salg faktura, reg.-attest samt det forhold, at forsikringstager havde denne forsikret og bor alene. Hvem skulle ellers eje bilen? Selskabet fremfører selv i deres høringsvar:

- *'Det forhold at klager står på registreringsattesten samt på slutseddel/købsaftale er ikke alene dokumentation for at klager er den reelle ejer, klager har ikke kunne redegøre for omstændighederne omkring handlen herunder ligesom klager hellere ikke har dokumenteret købet e.l.'*

Hvis ovenstående ikke dokumenteret ejerskabet, hvad gør så?

Selskabet kan næppe forlange mere end den dokumentation der allerede er fremlagt, da den tydeligt viser, hvem der er rette ejer af denne bil. Al dokumentation for ejerskab og kravet er jf. FAL §22 kommet forsikringselskabet i hænde, hvorfor vi finder det bekymrende, at selskabet nægter at udbetale erstatning.

Hvad angår hele forløbet på sagen, så er min opfattelse af forløbet noget mindre drastisk end selskabet lige umiddelbart stiller det op. Det er korrekt der er mange telefonsamtale med forsikringstager og [klagerens repræsentant]. Men dette er på baggrund af at selskabet nægter at udbetale erstatning for en bil, der forsvinder mens forsikrede er på rejse i udlandet. Forsikringstager har dokumenteret alle forhold i form af FAL §22 samt betingelsernes ordlyd for, hvad der kræves

ved tyveri af en bil. Forholdet er naturligvis meldt til selskabet og Politiet. Herudover er alle andre forhold omkring reg.-attest og køb/salg fremlagt. Der er altså beviser nok på ejerskab og krav.

Lad os derfor gå videre til forholdet om der er sket en dækningsberettiget skadebegivenhed og om denne berettiger forsikrede til en erstatningsudbetaling.

Selskabet skriver: *'Der er fortsat heller ikke dokumentation for, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed'.*

FAL §22 - Dokumentationskravet er opfyldt jf. betingelserne og krav jf. FAL §22.

Vi mener der er tale om en dækningsberettiget skadesag, idet bilen er væk efter hjemkomst fra ferie. Jeg skal allerede nu oplyse om, at det til enhver tid er forsikringstager der skal dokumentere eller sandsynliggøre, at der er sket en dækningsberettiget skadebegivenhed samt stille selskabet med den viden der kræves jf. FAL §22. Dette er gjort og mere til.

Der er tale om en bil der er stjålet og derfor har forsikringstager ikke bilen længere bilen i sin vare-tægt. Kravet er dokumenteret ved, at der foreligger en registrerings attest på bilen, som beviser ejeren af bilen. Forholdet er anmeldt til politiet, hvorfor dette er en sag der efterforskes i og af Politiet. Altså er alle krav til en anmeldt skade opfyldt. Herudover følger en forklaring, som udelukker forsikringstager selv skulle have noget med forholdet at gøre, idet denne var på ferie på gerningstidspunktet. Altså er begivenhed og kravet belyst og dokumenteret jf. betingelser og FAL §22.

Der er altså med andre ord dokumenteret en dækningsberettiget skadebegivenhed og der er fremlagt dokumentation, som til fulde opfylder ordlyden i betingelserne samt FAL §22. Der er ikke nogen divergerende forklaringer og sagens argumenter har vist sig at være korrekte jf. fremsendte dokumenter.

Forsikringstager har udleveret langt mere end hvad man kan forvente jf. FAL §22. Hun har godtgjort sit ejerskab af bilen samt dokumenteret sit krav. Alle forhold i FAL §22 er derfor oplyst og der er fremsendt nøgler, reg.-attest og øvrige oplysninger om bilen. Hun har afleveret oplysninger og har ydermere sørget for, at der har været oplyst navne på visse tredje parter, som selskabet herefter kunne stille spørgsmål.

Intet gav anledning til yderligere efterforskning, da forklaringen hele veje rundt var den samme. Ej heller har fremsendte oplysninger givet anledning til yderligere i forhold til undersøgelse, da forsikringstager taler sandt om fremsendte fakturaer og betaling af bilen. Altså er der ikke noget økonomisk incitament for forsikringstager i, at bilen forsvinder. Tvært imod, da forsikringstager bruger den i sin dagligdag.

At selskabet påberåber sig retten til aktindsigt i forsikringstagers personlige økonomi i øvrigt og bedyrer, at denne ikke skulle have en levestandard og levevilkår, som gør hun skulle kunne handle denne bil, kan ikke tages til følge. Det er en helt uhørt og grotesk konklusion på et forhold, som selskabet på ingen måde kan dokumentere. At selskabet gør krav på indsigt i forsikringstagers privatøkonomi, har intet med FAL §22 at gøre, hvorfor dette ikke kan udgøre afvisningsårsag. Der er ganske enkelt ikke belæg for sådanne oplysninger på denne skadesag. Det vil hverken kunne belyse tyveriet af bilen (begivenheden) eller kravet, da dette fremgår af reg.-attesten og fastsættes ved beregning ud fra lign. biler af samme stand og model.

Forsikringstager har opfyldt sin bevisbyrde – men det har selskabet ikke

Selskabet har til dato ikke formået at løfte deres bevisbyrde for, at forsikringstager skulle have handlet svigagtigt. Herudover har selskabet ej heller formået at sandsynliggøre, at begivenheden skulle være sket på en anden måde end oplyst. Da der pålægges selskabet en skærpet bevisbyrde, da det nægter at udbetale erstatning og selskabet ikke har opfyldt sin bevisbyrde, skal vi bede selskabet udbetale erstatning jf. reglerne herom, da de ikke er berettiget til at tilbageholde erstatningen.

Sikkerhedsforholdsregler

Kan selskabet ikke dokumentere, at sikkerhedsforskriften omkring startspærre ikke har været overholdt og bilen ikke skulle være låst, så skal jeg bede selskabet anerkende skaden. Der er til dato ikke fremlagt dokumentation for, at bilen ikke skulle have været låst og forsikringstager ikke skulle have overholdt sin sikkerhedsforskrift. Det er op til selskabet at løfte denne bevisbyrde, hvilket ikke er sket.

Det korte af det lange er, at politiet direkte bekræfter, at bilen er meldt stjålet. Dette bekræfter selskabet i deres høringsvar og anerkender dette, hvorfor jeg ikke forstår selskabet, bliver ved at afvise forholdet.

Selskabet fremfører ydermere:

- *'Det faktum, at bilen bliver stjålet eller ikke er tilstede er ikke nok til at statuere en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, da bilen kan være bortkommet på flere måder, som ikke er dækningsberettigede, f.eks. ved grov uagtsomhed'.*
- *'Af forsikringsbetingelserne nr. ABD nr. 2.0 fremgår det bl.a. Jf. punkt 19,1 skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed jf. forsikringsaftalelovens § 18 er ikke dækket af forsikringen'.*

Hvordan vil selskabet ellers have et tab af bil dokumenteret? Selskabet kunne jo med rette have undersøgt for glasskår, slæbespor eller lignende, men det har selskabet ikke gidet ulejlig sig med. Lige som selskabet ikke har ulejliget sig med at undersøge yderligere omkring forsikringstagers rejse. Det kan derfor aldrig lægge forsikringstager til last, at selskabet ikke gider undersøge forholdene nærmere.

At selskabet så fremføre punktet i betingelserne og gør så meget ud af, at belyse reglerne om grov uagtsomhed og forsæt, må skyldes selskabet mener forsikringstager skulle være indblandet i bilens forsvinden. Det ser vi gerne selskabet dokumentere. At komme med så injurierende påstande uden at dokumentere dem er direkte uhørt. Reglen er, at hvis selskabet mener dette er årsagen og selskabet agter at gøre brug af reglerne herunder, så er det selskabet der har bevisbyrden herfor og den er ikke løftet til dato.

Grov uagtsomhed

Jeg noterer mig at selskabet har mistanke om forsikringsvig og beskriver i deres korrespondance, at forsikringstager skulle have handlet med grov uagtsomhed. Hvis selskabet mener der er tale om forsikringsvig, ser jeg gerne dette dokumenteret.

Vælger forsikringsselskabet at tage deres egne undtagelsesbestemmelser i brug, er det op til selskabet at løfte bevisbyrden for, at forsikringstager måtte have handlet med grov uagtsomhed. Dette er til dato ikke løftet på denne skadesag og selskabet er derfor ikke berettiget til, at tilbage-

holde erstatningen. På denne skadesag gør flere kendelse sig gældende, som vi derfor skal henlede opmærksomheden på.

Kendelser på området gør det klart, at det er op til selskabet at dokumentere deres påstand om grov uagtsomhed, før dette kan tages til følge. [AK 85018 + 84419 + 83996 + 76780 + 62621 + 55398] Det skal igen fremhæves, at der stilles skærpede krav til selskaber, som nægter at udbetale erstatning uden at kunne løfte sin bevisbyrde. I ovenstående kendelser lægges der især vægt på, at forsikringsselskabet skal kunne dokumentere og opfylde beviskravet, som der må stilles til et forsikringsselskab, der nægter at betale erstatning.

Vi ser derfor frem til at modtage dokumentation og løftet bevisbyrde for, at forsikringstager skulle have handlet svigagtigt, som selskabet påstår og bruger som afvisningsårsag. Kan selskabet ikke det, skal vi bede selskabet udbetale erstatning med tillæg af FAL §24.

Samarbejdsvilje

Det er ikke korrekt når selskabet fremfører detaljer, hvor det påstås forsikringstager og [klagerens repræsentant] ikke er samarbejdsvillige. Vi har fremført al dokumentation på sagen, vi har svaret på spørgsmål og der har sågar været afgivet oplysninger om køb og salg af gamle bilhandler, ekskærester, autocenter m.fl. Altså er der ikke belæg for denne udtalelse fra selskabet. De har fået rigelig med information på sagen.

Selskabet oplyser i deres høringssvar, at de ikke har fået svar på deres spørgsmål. Det må simpelt hen ophøre. Undertegnede har svaret på spørgsmål i telefonen og på mail. Forsikringstager har svaret på disse af flere omgange i telefonen og fremsendt mail med svar på spørgsmålene til start på sagen.

➤ Herunder er datoer, hvor der svares på de fremsatte spørgsmål:

15. august 2019 – forsikringstager sender mail med svar på spørgsmål til [selskabets medarbejder 1], Gjensidige

23. september 2019 – [Klagerens repræsentant] svare på spørgsmålene til [selskabets medarbejder 1], Gjensidige (bilag er på sagen)

08. oktober 2019 – [Klagerens repræsentant] besvarer [selskabets medarbejder 1], Gjensidige, nye spørgsmål

19. december 2019 – [Klagerens repræsentant] besvarer [selskabets medarbejder 2], Gjensidige på samme spørgsmål (bilag er på sagen)

02. januar 2020 – [Klagerens repræsentant] besvarer [selskabets medarbejder 2], Gjensidige igen på samme spørgsmål.

➤ Herunder er datoer, hvor selskabet (til dato) ikke er kommet med de efterspurgte oplysninger:

21. august 2019 – [Klagerens repræsentant] til [selskabets medarbejder 1], Gjensidige – fremsend taksatorrapport + bevis + dok.

23. august 2019 – [Selskabets medarbejder 1], Gjensidige svare uden at fremsende efterspurgt materiale på sagen.

07. oktober 2019 – [Selskabets medarbejder 1], Gjensidige fremsætter nye spørgsmål uden fremsendelse af dok.

05. november 2019 – [Klagerens repræsentant] beder [selskabets medarbejder 1], Gjensidige, vende tilbage med dok. på sagen.

12. november 2019 – [Selskabets medarbejder 1], Gjensidige afviser sag. Ingen dokumenter, rapporter fremsendt.
22. november 2019 – [Selskabets medarbejder 2], Gjensidige afviser sag. Ingen dok fremsendt – men stiller samme spg. igen.
02. januar 2020 – [Selskabets medarbejder 2], Gjensidige afviser og stiller samme spørgsmål på ny. Ingen dok. fremsendt.
02. januar 2020 – [Selskabets medarbejder 2], Gjensidige fremsætter samme spørgsmål nok en gang. Ingen dok!

Efter ovenstående udtømmende forklaringer på spørgsmål, uden divergerende meldinger i øvrigt, anbefaler vi på det kraftigste, at forsikringstager får sin sag i Ankenævnet, da selskabets konstante spørgsmål ikke fører nogen veje. Det ses tydeligt, at selskabets strategi er at holde fast og kører forsikringstager træt, fremfor at skabe sagen fremme.

Det ender ud i følgende besked fra [Selskabets medarbejder 2] fra Gjensidige forsikring, hvor der igen bliver bedt om svar på spørgsmål, som er besvaret et hav af gange på denne skadesag. Dog fik vi til slut oplyst, hvad selskabet konkret afviser på, hvilket selskabet ej heller havde oplyst.

Kære klagerens repræsentant

Jeg står uforstående overfor din mail.

Vi beklager, hvis vores afvisning ikke er klar og tydelig.

Vores afvisning går på 2 ting.

- 1) Det er vores vurdering, at du ikke er den reelle ejer og bruger af køretøjet.
- 2) Alene på den baggrund kan vi ej heller have tillid til selve forsikringsbegivenheden. Vi mener ikke, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Ifølge Ankenævns- samt retspraksis er det krav stilleren som skal løfte bevis byrden for at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. At bilen er forsvundet er ikke i sig selv bevis for, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Vi kan ikke se at spørgsmålene tidligere er besvaret.

Opsummering og kravet

Selskabets modydelse er forsikringsydelsen. Denne skal udbetales, når der er indtrådt en erstatningsberettiget forsikringsbegivenhed. Forsikringsbegivenheden er den begivenhed, der gør, at forsikringstageren kan have krav på ydelse. Selskabet er naturligvis forpligtet til at betale rettidigt, såfremt dette ikke gøres, så skal der svares renter i henhold til § 24.

Da Politiet efterforsker bilen som værende stjålet og har journaliseret hændelsen som værende 'brugstyveri af personbil' kan der ikke være tvivl om, at bilen er stjålet og bortkommet ved et tyveri.

Der henvises i øvrigt til kendelse [AK 72617 + 70529 + 92.784].

Nævnet fandt, at der var tale om et så særegent hændelsesforløb, at klageren efter det foreliggende havde sandsynliggjort, at der var indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Da selskabet ikke havde bevist, at en af forsikringens dækningsundtagelser fandt anvendelse, fandt nævnet, at selskabet ikke var berettiget til at afvise dækning på den tegnede kaskoforsikring. Klager medhold.

Sluttelig vil jeg henlede selskabets opmærksomhed på en kendelse fra Vestre Landsret, hvor der er afsagt dom i en sag omhandlende bevisbyrden [UfR 2016.3075V]. På samme baggrund som den

pågældende sag, har Vestre Landsret i sagen fundet, at forsikringstageren havde løftet sin bevisbyrde for, at der var indtrådt en forsikringsbegivenhed og dels at forsikringsselskabet ikke havde løftet deres bevisbyrde for, at forsikringstager havde handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Retten lagde endelig til grund, at der ikke var noget der tydede på, at forsikringstageren havde en dårlig økonomi.

Vestre Landsret fandt i sagen, at forsikringsselskabet ikke havde opfyldt det beviskrav, som stilles til et forsikringsselskab, der nægter at betale erstatning. Forsikringstager fik derfor medhold.

Det kan altså konkluderes, at forsikringsselskabet vælger at fastholde sin afvisning til trods for, at denne ikke på noget grundlag kan dokumentere eller argumentere for, at bilen ikke er stjålet. Ud fra ovenstående oplysninger kan det tilmed konkluderes, at forsikringsselskabet ej heller forholder sig til de kendelser der er på området.

Forsikringstager har sandsynliggjort og anmeldt et forhold til både forsikringen og politiet. Han har afgivet vidneerklæring der stemmer overens, hvorfor der ikke er noget at udsætte på forsikringstager. Der er fremlagt beviser i form af købsaftale, nøgler, reg.-attest, rejse m.fl. Det er hermed op til selskabet at dokumentere, at forholdet ikke er sket som oplyst og forsikringstager skulle have handlet svigagtigt. Dette er ikke sket til dato.

Herudover skal det oplyses, at selskabets endelige afvisningsårsag går på, at forsikringstager ikke skulle være rette ejer, hvilket er dokumenteret mange gange via køb, registrering og forsikringsforhold. Selskabet afviser herefter med henvisning til ovenstående, ikke mener hun er den reelle ejer af køretøjet, så har de ikke tiltro til, at der er sket en dækningsberettiget skadebegivenhed. Hvad er det for en afvisning?

Vores afvisning går på 2 ting.

- 1) Det er vores vurdering, at du ikke er den reelle ejer og bruger af køretøjet.
- 2) Alene på den baggrund kan vi ej heller have tillid til selve forsikringsbegivenheden.

Det hænger slet ikke sammen at henvise til det reelle ejerskab og sige, at der på baggrund af dette ikke er sket en dækningsberettiget skadebegivenhed. Hvis selskabet ville forholde sig til tyveriet af bilen, så ville der muligvis kunne findes en korrekt afvisning. Men at afvise med henvisning til ejerskabet, kan ikke tages til følge. Slet ikke når denne del har været dokumenteret fra dag ét.

Da der i svar herover og vores tidligere skriv er begrundet argumentation for erstatningsudbetaling, ser vi gerne selskabet udbetale erstatning jf. fremsatte krav på sagen."

Selskabets advokat har i brev af 3/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet har bl.a. afvist dækning med henvisning til, at klager ikke i tilstrækkeligt omfang har afgivet relevante oplysninger, som er nødvendige for selskabets bedømmelse af, om der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, jf. herved forsikringstagers forpligtelser i henhold til FAL § 22. Som følge heraf er det selskabets opfattelse, at der (bl.a.) består en så berettiget tvivl, om klager er den reelle ejer af køretøjet, om forsikring af køretøjet udgør en lovlig interesse, samt om forsikringsbegivenheden i øvrigt er indtrådt som anmeldt, at selskabet har været berettiget til at afvise forsikringsdækning.

Sagsfremstilling

Klager tegnede den 15. april 2019 kaskoforsikring på den nævnte [bil] og anmeldte kun 2½ måned senere – den 9. juli 2019 –, at [bilen] skulle være blevet stjålet i perioden fra den 29. juni 2019 til den 9. juli 2019 fra klagers bopæl, mens hun havde været på ferie.

Selskabets undersøgelser af købet af [bilen]

Klager har fremlagt en salgsslutseddel, hvoraf fremgår, at hun købte [bilen] af autoforhandleren ... (herefter autoforhandleren) den 15. april 2019, at køretøjets kilometerstand var 154.000 km, og at den samlede pris for køretøjet var kr. 383.980,00.

Klager oplyste ved anmeldelsen af tyveriet til selskabet, at kilometerstanden, før hun tog på ferie den 29. juni 2019, var ca. 157.000 km. Ved selskabets efterfølgende nøgleudlæsning fremgik det imidlertid, at køretøjets kilometerstand pr. 29. juni 2019 var 162.310 km.

Med andre ord: Ifølge klagers egne oplysninger til selskabet skulle hun kun have kørt ca. 3000 km i bilen siden erhvervelsen 2½ måned tidligere, men reelt havde bilen kørt ca. 8000 kilometer, hvilket forekommer bemærkelsesværdigt også under hensyntagen til, at klager oplyste, at det alene var hende, der havde kørt i bilen, og at hun (kun) brugte bilen til og fra arbejde til ... og derudover til lidt andet privatkørsel.

På selskabets forespørgsel kunne klager huske, at hun havde set bilen til salg i en annonce, men hun kunne ikke huske, om det var på autoforhandlerens hjemmeside eller Bilbasen.dk (selvom bilen forsvandt efter kun 2½ måneds ejertid).

Ved selskabets henvendelse til autoforhandleren blev det imidlertid oplyst, at autoforhandleren ikke kunne huske, hvordan man havde annonceret bilen. Autoforhandleren mente dog, at klager selv havde taget kontakt til autoforhandleren, og at en navngiven sælger (X) hos autoforhandleren på klagers opfordring/anmodning havde skaffet den omhandlende bil til hende. Sælgeren hos autoforhandleren havde købt bilen for kr. 280.000,00 på en bilauktion, og efterfølgende solgt bilen til klager for kr. 383.980,00.

Det bemærkes hertil, at klager indledningsvist oplyste til selskabet, at hun ikke kendte sælger X, men efterfølgende har hun oplyst, at hun er veninde med kæresten til sælger X hos autoforhandleren.

Klager har oplyst, at hun tog et kviklån på kr. 50.000 til brug for udbetalingen på bilen, hvilket klager ikke har ønsket at dokumentere. Endvidere har klager angivet, at i handlen med [bilen] indgik to biler i bytte: en [byttebil 2] og med et kilometertal på 50.000 til en indbytningsværdi af 121.530 kr., samt en [byttebil 1] med et kilometertal på 464.000 til en indbytningsværdi af 32.000 kr.

Undersøgelse af [byttebil 1]

Selskabets konsulent henvendte sig til autoforhandleren for at undersøge byttebilen, ..., men autoforhandleren nægtede selskabet at besigtige bilen, hvilket var og er højst usædvanligt (bilag 6).

I stedet sendte autoforhandleren et foto af køretøjet, der viste en hvid [byttebil 1], som fremstod i god stand, med en intakt forrude, med p-censor og med tagræling. Autoforhandleren sendte endvidere et nærbillede af bilens forrude, hvor stelnummeret kunne læses, men hvor der imidler-

tid sås en tydelig stor revne i forruden, hvilken revne ikke kunne ses på det af autoforhandleren fremsendte 'foto 1' (bilag 7).

Det blev af autoforhandleren til selskabets konsulent under et personligt møde endvidere oplyst, at man havde videresolgt bilen for ca. kr. 15.000-17.000, hvorefter en efterfølgende køber skulle have købt bilen for kr. 55.000. Autoforhandleren ville imidlertid ikke oplyse, hvem køberen var, selvom han angiveligt skulle have været i kontakt med køberen.

Det blev heller ikke oplyst, hvorfor autohandleren skulle have taget et 'tab' på salg af bilen på kr. 15.000-17.000 i forhold til indbytningsprisen på kr. 32.000, når bilen angiveligt umiddelbart herefter kunne videresælges for kr. 55.000. Ved efterfølgende søgninger på DMR (senest ved dette indlægs indgivelse til Ankenævnet) på bilens stelnummer har det kunne konstateres, at bilen ikke er blevet indregistreret igen.

Selskabets konsulent kontaktede herefter den tidligere ejer af [byttebil 1] (det stelnummer og registreringsnummer, der var angivet i den af klager fremviste købekontrakt med autoforhandleren). Den tidligere ejer oplyste, at køretøjet blev solgt på auktion i oktober 2018 for kr. 1.000 grundet bilens ringe stand, og den tidligere ejer fremsendte dokumentation for afregning af køretøjet fra auktionshuset af 30. oktober 2018, hvoraf fremgik, at bilen var 'frontskadet, der mangler mange dele'. Fra auktionshuset blev der indhentet fotos af bilen, som fremstod i ringe stand, uden p-censor, uden tagræling og i øvrigt sås bilen at være på gule plader, mens den bil, som klager indbyttede skulle være en 7 personers personbil, jf. købsaftalen.

Autoforhandleren ønskede – trods oplysningerne om, at [byttebil 1] formentligt var klonet – fortsat ikke at bidrage til, at en undersøgelse af køretøjet kunne gennemføres, hvilket blev meddelt i mail til selskabets konsulent (bilag 6).

Billeder og oplysninger fra henholdsvis autoforhandleren blev sendt til kommentarer hos [bilaktør], som er importør af [bilmærke] i Danmark. [Bilaktøren] oplyste, at der var flere ting, som så besynderligt ud, og at det krævede en undersøgelse af [byttebil 1], som autoforhandleren havde videresolgt.

Ved søgning efter tidligere salgsannoncer på [byttebil 1] blev fundet en salgsannonce fra 20. februar 2018 på dba.dk, hvor køretøjet er sat til salg for kr. 18.300, og hvor billederne af køretøjet – som stemmer overens med billederne fra auktionshuset – viser en [byttebil 1] i særdeles ringe stand (bilag 8).

Det bemærkes, at klager om købet af [byttebil 1] har oplyst, at hun købte bilen sammen med sin kæreste i januar 2019, men hun kunne i øvrigt ikke redegøre for, hvem hun havde købt den af, hvor den havde været opbevaret, eller hvordan hun transporterede den til autoforhandleren.

Disse oplysninger er i åbenbar modstrid med oplysningerne fra tidligere ejer, jf. ovenfor, og at bilen ifølge DMR ikke har været indregistreret og forsikret siden 22. marts 2018, hvor den var forsikret i [andet forsikringsselskab].

Ifølge DMR skulle bilen have været synet den 3. juni 2019, men er aldrig blevet indregistreret, hvilket er i åbenlys modstrid med autoforhandlerens oplysninger om, at man skulle have købt bilen for kr. 32.000 og solgt bilen for ca. kr. 15.000-17.000, og at den efterfølgende skulle være videresolgt for kr. 55.000.

Endvidere fremgår det ved opslag af køretøjet på Færdselsstyrelsens hjemmeside, at køretøjets kilometerstand ved syn den 27. september 2017 var 461.000 km, og idet klager angiveligt skulle have købt køretøjet i januar 2019 samt herefter have solgt bilen som en byttebil den 15. april 2019 med kilometerstand 464.00 km, skulle køretøjet angiveligt alene have kørt 3.000 km på over halvandet år, hvilket forekommer højst besynderligt, såfremt det lagdes til grund, at køretøjet rent faktisk havde været i brug (bilag 9).

Vedrørende [byttebil 2], som også indgik i handlen, har selskabet pt. undladt at undersøge denne bils 'historik' yderligere.

Selskabets bemærkninger

Med henvisning til selskabets undersøgelser kan det lægges til grund, at klager, trods sine oprindelige oplysninger til selskabet, har en tæt relation med sælgeren hos autoforhandleren, som hun selv anmodede om bistand til at finde bilen. Allerede af denne årsag forekommer det umiddelbart urealistisk, at sælgeren hos autoforhandleren skulle have sikret sig en fortjeneste på over kr. 100.000,00, ved køb af [bilen] (til klager) på auktion for straks derefter at videresælge bilen til klager, som kendte sælgeren hos autoforhandleren privat (via dennes kæreste).

Klagers oplysninger vedrørende købet af bilen har i tillæg hertil været – i bedste fald – inkonsistente, idet hun indledningsvis til selskabet oplyste, at hun havde set [bilen] via en annonce. Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med oplysningerne fra autoforhandleren, der gav udtryk for, at efter hans erindring, så var bilen netop indkøbt til klager på hendes anmodning. Denne hukkommelsesforskydning hos klager er mere end bemærkelsesværdig, når henses til, at hun skulle have anskaffet sig køretøjet blot 2½ måned tidligere og under hensyntagen til, at hun kendte sælgeren af bilen.

Endvidere er det bemærkelsesværdigt, at klager huskede hele 5.000 km forkert i forhold til, hvor mange kilometer hun skulle have kørt i [bilen] i løbet af de 2½ måned fra købet til bilens bortkomst, selvom hun har oplyst, at det alene var hende, der havde benyttet bilen.

Klager oplyste ved anmeldelsen således, at bilen havde kørt 157.000 km, mens udlæsning af bilens nøgle viste, at bilen havde kørt mere end 162.000 km, dvs. ca. 8000 km på 2½ måned, uanset at køretøjet ifølge klager alene blev benyttet af klager til og fra arbejde (fra det ... til ... og retur) og ikke havde kørt længere ture. Klager har heller ikke kunnet eller ville redegøre for bilens (angiveligt) sidste ture den 28. juni 2019 samt den 29. juni 2019, der fremgår af udlæsningerne af bilens nøgler.

Klager har i tillæg hertil ikke ønsket at dokumentere eller medvirke til afklaring af, at hun skulle have taget et kviklån på 50.000 kr. til kontantbetaling for udbetaling på [bilen], at hun har betalt grøn ejerafgift eller at hun har tanket brændstof til kørsel af ca. 8000 kilometer.

Klagers påståede indbytning af en [byttebil 1] med det i købekontrakten angivne stelnummer er i direkte modstrid med de oplysninger, som fremgår om stelnummeret (og det tilknyttede reg.nr.) på DMR, samt de oplysninger, som selskabets konsulent har indhentet ved henvendelse til bilens tidligere ejer samt fundet i en tidligere salgsannonce på dba.dk. Bilen har således ikke været indregistreret siden 22. marts 2018, og bilen blev i oktober 2018 solgt til ophug.

Det forhold, at klager hævder at have købt bilen i januar 2019, er derfor i direkte strid med oplysningerne på DMR, ligesom bilen aldrig er blevet indregistreret efter autoforhandlerens påståede salg af bilen. Det forhold, at bilen i juni 2019 blev fremstillet til syn kunne derfor tyde på, at bilens stelnummer (efter at være blevet solgt til ophugning) er blev anvendt til kloning (af en stjålet bil), uden at selskabet kan komme dette nærmere.

Klager har trods gentagne forespørgsler fra selskabet ikke oplyst, hvem hun købte [byttebil 1] af, kontaktoplysninger på hendes ekskæreste, som hun angiveligt købte [byttebil 1] med, hvor køretøjet blev opbevaret siden januar 2019, hvilken stand det var i, hvordan det blev transporteret til autoforhandleren mv. Alle disse forhold understøtter, at [byttebil 1] er blevet klonet, hvis bilen overhovedet har eksisteret og reelt er indgået i handlen.

I tillæg hertil har klager heller ikke givet samtykke til, at selskabet indhentede historiske teledata i gerningstidsperioden, hvilket er i tillæg til klagers mangel på samarbejdsvilje i øvrigt.

Hertil kommer, at autoforhandleren – hvor sælgeren kendte klager – ikke har ønsket at medvirke til nærmere undersøgelser af den påståede indbyttede [byttebil 1], trods klare indikationer på, at dette køretøj er klonet, ligesom der foreligger tydelige indikationer på, at autoforhandleren har afgivet ukorrekte oplysninger, idet der blandt andet ikke er overensstemmelse mellem de af autoforhandleren to fremsendte billeder for så vidt angår revnen i forruden eller for den sags skyld det af autoforhandleren fremsendte billede set i forhold til den [byttebil 1], som selskabet har modtaget fotos af fra auktionshuset.

Sammenfattende stillingtagen fra selskabet

Under hensyntagen til klagers manglende medvirken til at belyse omstændighederne i forbindelse med klagers påståede køb af [bilen] sammenholdt med klagers helt åbenlyse huller i hukommelsen og indbyrdes uoverensstemmende forklaringer vedrørende det påståede køb, klagers manglende forklaring på det betydelige kilometertal, som bilen skulle have kørt på kun 2½ måned, klagers manglende dokumentation for betaling af udgifter i tilknytning til bilen mv., så stiller selskabet spørgsmålstegn ved, om klager er eller nogensinde reelt har været reel køber/ejer af bilen, eller om hun blot har 'ageret stråmand'.

Dette understreges af, at klager på ingen måde har kunnet eller ønsket at bidrage med oplysninger om den indbyttede [byttebil 1], der med altovervejende sandsynlighed må anses for at være en klonet bil, hvis bilen således nogensinde reelt har eksisteret. Der er således ingen objektive oplysninger i form af registreringerne på DMR eller oplysninger fra tidligere ejer, som understøtter hverken klagers eller autoforhandlerens påstande om bilen, herunder at den skulle være blevet videresolgt til en køber for kr. 55.000.

Hele handlen og hændelsesforløbet har således præg af elementer, der kan tyde på bedrageri (muligvis i form af 'hvidvask' af den klonede [byttebil 1] og/eller den kontante udbetaling) i et sådant omfang, at klagers bevisbyrde for, at [bilen] skulle være bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed ikke kan anses for løftet. Klagers bevisbyrde må tværtimod anses for væsentligt skærpet af de faktiske oplysninger i sagen og det forhold, at klager ikke har ønsket har medvirke eller kunnet medvirke med oplysning af sagen, jf. herved tillige FAL § 22.

Under hensyntagen hertil kan alene det forhold at klager står registreret som ejer på [bilens] registreringsattest og slutseddel ikke i sig selv sandsynliggøre, at hun er/var den reelle ejer af køretø-

jet, idet der efter de ovenfor angivne oplysninger foreligger en mere end berettiget tvivl, om salget af bilen til klager rent faktisk har fundet sted som oplyst.

Dermed foreligger der også – særligt under hensyntagen til oplysningerne om, at den klonede bil muligvis er indgået i handlen – også en berettiget mistanke om, at [bilen] kan være købt for midler og på en måde, der medfører, at bilen må anses for en ikke forsikringsbar lovlig interesse i FAL § 35's forstand.

Idet klagers ejerskab ikke er bevist, foreligger der som følge heraf berettiget tvivl, om bilens bortkomst tillige er sket ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, uanset at det anerkendes, at det er muligt – med det rette tekniske udstyr og kendskab til anvendelsen heraf – at omgå bilens startspærre, og klager kan ikke anses for at have løftet sin (skærpede) bevisbyrde herfor.

På denne baggrund fastholder selskabet afvisningen, idet selskabet på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke finder det sandsynliggjort, at klager er den reelle ejer af køretøjet, idet klager ikke har ønsket at medvirke til sagens oplysning og i øvrigt alene har givet få uoverensstemmende og ukorrekte oplysninger.

Dette medfører tillige, at selskabet ikke anser det for bevist, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, og endelig at selskabet – på det foreliggende grundlag – må anse bilen for at konstituere en ulovlig interesse efter FAL § 35, hvis det af klager dokumenteres, at [byttebil 1] faktisk indgik i byttehandlen, idet [byttebil 1] er klonet og dermed per definition må anses for at være et reelt stjålet køretøj.

Selskabet vedlægger som bilag 6 rapport udfærdiget af selskabets konsulent udvisende fotos fremsendt af autoforhandleren, 'indsat' mail fremsendt af autoforhandleren om manglende ønske til at medvirke yderligere til undersøgelse af sagen, afregning fra auktion til tidligere ejer af [byttebil 1], fotos af [byttebil 1] modtaget fra auktionshuset, mails med [bilaktør] og ud-drag/screendump fra CVR. Visse oplysninger i rapporten (navne og CVR-numre) er udeladt af persondata-hensyn.

Som bilag 7 vedlægges mailkorrespondance fra 27. september 2019 til 6. oktober 2019 mellem selskabet og autoforhandleren, hvori autoforhandleren fremsendte fotos af [byttebil 1] samt fotos af et stelnummer, som angiveligt skulle tilhøre [byttebil 1]. Visse oplysninger i rapporten (navne og mailadresser) er udeladt af persondata-hensyn.

Endvidere vedlægges som bilag 8 tidligere dba-salgsannoncer på [byttebil 1] fra 20. februar 2018, samt endeligt vedlægges som bilag 9 et overblik over synshistorikken på [byttebil 1] registeret på Færdselsstyrelsens hjemmeside."

Klagerens repræsentant har i brev af 23/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget selskabets seneste høringssvar og vil indlede med, at forholde os til fakta på sagen og det hele sagen drejer sig omkring. Der er tale om et tyveri af bil, mens forsikrede var rejst bort. Forsikrede har dokumenteret hun var i udlandet på tidspunktet, hvor bilen blev stjålet.

At selskabet ønsker at undersøge og bruge uanede mængder af tid på en tidligere købt og solgt bil, giver ikke yderligere til opklaring af sagen, som går på, at selskabet ikke mener der er sket en

forsikringsbegivenhed, som giver anledning til erstatning. Derfor skal vi naturligvis forholde os hertil og vil ikke kommentere yderligere på andre forhold, som ikke vedrøre sagen.

Således indleder selskabets advokat sagen og oplyser om selskabets afvisningsårsager:

• *'Selskabet har bl.a. afvist dækning med henvisning til, at klager ikke i tilstrækkeligt omfang har afgivet relevante oplysninger, som er nødvendige for selskabets bedømmelse af, om der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, jf. herved forsikringstagers forpligtelser i henhold til FAL § 22. Som følge heraf er det selskabets opfattelse, at der (bl.a.) består en så berettiget tvivl, om klager er den reelle ejer af køretøjet, om forsikring af køretøjet udgør en lovlig interesse, samt om forsikringsbegivenheden i øvrigt er indtrådt som anmeldt, at selskabet har været berettiget til at afvise forsikringsdækning'.*

Selskabet afviser altså på følgende:

1. Er der indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed
2. Er FAL §22 opfyldt
3. Ejerforhold af køretøj
4. Er der tale om en lovlig interesse og om hændelsen er sket som oplyst

Det skal her gøres helt klart, at det sidste punkt (4) omhandlende lovlig interesse og oplyste hændelse, som selskabet og dets advokat henviser til, er selskabets bevisbyrde og dermed dem som skal løfte denne del, såfremt de ikke mener forholdet skulle være sket som oplyst eller der skulle være tale om en ulovlig interesse, hvorfor vi ikke vil komme nærmere ind på dette. De øvrige forhold som påhviler forsikrede at belyse, vil vi kort gennemgå på ny, til trods for dette er gennemgået i tidligere høringsvar.

Det kan yderligere oplyses, at der gennem den lange sagsbehandlingstid, til dato ikke er løfte bevisbyrde fra selskabet om, at hændelsen ikke skulle være sket som oplyst og at bilen ikke skulle være lovlig interesse.

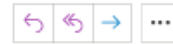
Nye afvisningsårsager

Vi skal bede Ankenævnet for Forsikring bemærke, at der nu kommer yderligere og nye afvisningsårsager. Det er alarmerende, at der nu blive opfundet nye afvisningsårsager. Det kan vi ikke tage til følge og kan ikke acceptere, at selskabet pludselig kommer med andre årsager end den, som tidligere er givet afslag på. Dette er direkte imod reglerne på området og selskabet og dets advokat må forholde sig til de oplysninger der er afgivet på sagen tidligere, hvor den konkrete afvisningsårsag er følgende:

SV: skade nr.

Selskabets medarbejder
Til klagerens repræsentant
Cc

02-01-2020

Opfølgning. Start 26. januar 2020. Forfalder senest 26. januar 2020.

Du svarede på denne meddelelse den 02-01-2020 12:40.

Denne meddelelse er en del af en sporet samtale. Klik her for at søge efter alle relaterede meddelelser eller for at åbne den oprindeligt afmærkede meddelelse.

Kære klagerens repræsentant

Jeg står uforstående overfor din mail.

Vi beklager, hvis vores afvisning ikke er klar og tydelig.

Vores afvisning går på 2 ting.

- 1) Det er vores vurdering, at du ikke er den reelle ejer og bruger af køretøjet.
- 2) Alene på den baggrund kan vi ej heller have tillid til selve forsikringsbegivenheden. Vi mener ikke, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Ifølge Ankenævns- samt retspraksis er det krav stilleren som skal løfte bevis byrden for at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. At bilen er forsvundet er ikke i sig selv bevis for, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Vi kan ikke se at spørgsmålene tidligere er besvaret.

Der er således alene tale om to forhold og ikke fem forhold som oplyst af advokaten.

Vi vil derfor forholde os til reglerne om, at selskabet ikke pludselig kan opdigte nye årsager, men må alene forholde sig til de tidligere oplyste afvisningsårsager. Vi vil derfor alene forholde os til de afvisningsårsager vi er gået i Ankenævnet på, da alt andet ikke er relevant, da det er forhold, som allerede er debatteret og afklaret i selskabet. Derfor afviser selskabet ej heller her på i deres afgørelse, som fremført ovenover.

Vi taler altså udelukkende om følgende punkter der skal sandsynliggøres og dokumenteres på bedste vis, hvilket naturligvis er svært, idet selve genstande for sagen, bilen, er stjålet og derfor væk:

1. Reelle ejer af køretøjet
2. Er der indtrådt en forsikringsbegivenhed

Vi vil dog kort henvise til tidligere høringssvar på sagen, som netop dokumentere forholdet er af lovlig interesse og at der er indtrådt en dækningsberettiget skadebegivenhed der udløser erstatning. Men da selskabet fortsat er af anden holdning, vil vi præcisere dette.

1. Er der indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed

I dette tilfælde kan det oplyses, at den forsikrede rejser, og når den forsikrede vender hjem, er bilen væk. Derfor har den forsikrede intet at gøre med hændelsen, fordi hun er i udlandet og ikke i nærheden af boligen, hvor bilen blev stjålet.

Det er dokumenteret og belyst, at forsikringstageren pludselig får stjålet bilen på baggrund af en utilsigtet hændelse. Flere gange under telefonisk forhør og afhøring af selskabet blev det gentagne gange oplyst, at denne bil med al sandsynlighed er stjålet i forbindelse med afrejse til udlandet, hvorfor dette ikke er opdaget før hjemkomst.

Forsikringstageren har informeret og underrettet selskabet om, at bilen på parkeringspladsen ved huset antageligvis er stjålet under rejsen i udlandet. Dette rapporteres naturligvis til politiet. Der er ingen grund til ikke at tro på dette, for ifølge registreringer er det let at stjæle denne bil.

Der er dokumenteret ejerskab gennem nøgler, en registreringsattest, et vidne i form af bilforhandler og der er fremlagt slutseddel med rette navn, hvorfor forholdet omkring ejeren, brugeren er oplyst og dokumenteret. Nøglen er overdraget, så den rigtige nøgle omkring den låste bil dokumenteres. Forsikrede forklarer, at bilen blinker og låses, så startspærren automatisk aktiveres efter låsning. Men det hindrer ikke tyveriet af bilen.

Selskabet opfordrede os til at fremlægge dokumentation vedrørende de kendsgerninger, der er angivet i sagen. Altså at bilen er stjålet uden rette nøgle. Disse kendsgerninger bekræftede fakta på sagen.

Vi kom til konklusionen og præsenter hermed bevis for, hvor let denne bilmodel kan låses, og dermed låses op med en kode og omgå startspærren. Med dette mener vi klart, at der er dokumenteret sandsynlighed for tyveri og dermed skade i form af biltyveri, fordi bilen blev fjernet uden den relevante nøgle. Artikler på sagen henviser til dette og dokumenterer det.

Det skal her anføres, at det er op til Ankenævnet for Forsikring at afgøre, om dette er tilstrækkeligt sandsynliggjort. Baseret på vores bedste overbevisning er forholdet imidlertid fuldt ud dokumenteret.

Baseret på min forståelse af sagen afviser selskabet, fordi forsikringstageren ikke overholder virksomhedens definition af en dækningsberettiget begivenhed. Derfor er det nødvendigt at anvende definitionen af den begivenhed, der er dækket af betingelserne, som specificeret i vilkåret. Da ordlyden her er, at denne betingelse er opfyldt ved tyveri, kan sagen ikke fortolkes på anden måde end, at betingelserne er opfyldt. Politirapport og anden dokumentation er fremlagt, som bekræfter dette.

Enhver anden fortolkning af betingelserne vil kunne indikere, at berettigelse til dækning afhænger af selskabets skjulte politikker. I sig selv kan det ikke tages til følge. Derudover ville en udvidet fortolkning af selskabets definition af en dækket forsikringsbegivenhed til fordel for selskabet, være i modstrid med AFL's § 38.b.

Man må med nogen rimelighed antage, at selskabet derfor er efterladt med en afvisningsårsag som alene er hjemlet i undtagelsesbestemmelserne. Bevisbyrden herefter er selskabets.

At forsikringstageren parkerede bilen i området tæt på huset og tog ud at rejse, er ikke tilstrækkeligt klart bevis for, at skadelidte faktisk eller med en overvejende sandsynlighed handlede forsætteligt eller groft uagtsomt.

Forsikringsselskabet afviser på det grundlag, at de ikke tror på, at der er en dækket skade. Men vi kan tydeligt bevise, at bilen er væk, og bilen ikke stod parkeret, hvor den forsikrede parkerede bilen. Med andre ord, dette er den grundlæggende begivenhed for skadeshændelsen. Der er altså helt grundlæggende tale om en skadesbegivenhed jf. betingelserne, som er dækket af bilens kaskoforsikring. Der er i øvrigt ingen tvivl om, at politiet klart anerkender dette forhold som tyveri.

En væsentlig del af forsikringen, er selve forsikringsbegivenheden. Den defineres som den begivenhed, der er egnet til at udløse erstatning ifølge aftalen. Termen er, at begivenheden skal være egnet, da begivenheden alene skal være egnet til at udløse erstatning. På baggrund af dette kan der sagtens foreligge en forsikringsbegivenhed, men hvor selve erstatningen bortfalder f.eks. pga. forsæt jf., § 18, stk. 1. Men da selskabet ikke har løftet bevisbyrden herfor, ser vi ikke selskabet værende berettiget til at nægte udbetaling af erstatning.

Den oplyste begivenhed er tyveri, hvilket indebærer erstatning, fordi denne begivenhed er dækket af kaskoforsikring, jf. Forsikringsbetingelser. Forsikringsbegivenheden er det punkt, hvor du kan finde ud af årsagen til begivenheden og årsagen til skadevirkningerne. I daglig tale er forsikringsbegivenheden, hvor du kan se årsagen til skaden. Altså tyveri af bil.

Dette kan tydeligt ses af politiets store arbejde. Derfor er politiet ikke i tvivl om, at bilen blev stjålet og bliver brugt af mennesker, der allerede udfører skyggefulde operationer. Forsikringsselskabet har disse grundlæggende oplysninger, men hverken sagen eller grundlaget for afvisning ser ud til at indeholde nogen af oplysningerne.

Derudover er der ingen data, der kan knytte forsikringstager til begivenheden. Forsikringsselskabet har ikke fremlagt bevis for deres påstand mod forsikringstageren om, at denne skulle have handlet i ond tro eller med grov uagtsomhed. Derfor kan vi ikke tage dette til følge og må bede selskabet om at trække sin påstand tilbage i denne henseende, fordi denne ærekrænkende beskyldning er stødende og ikke bør ske for virksomheder, der lever på deres troværdighed.

Forsikringens afvisning påpegede, at selskabet mener, at den forsikrede begivenhed i forbindelse med bilens forsvinden muligvis ikke har fundet sted. Efter ovennævnte gennemgang kan dette virke noget overraskende, da det kan dokumenteres direkte, at bilen er blevet forsøgt sporet af Politiet og efterforskes af Politiet som brugstyveri af personbil, og bilen er ikke i forsikringstagerens varetægt.

Derudover er det, vi taler om, en forsikringstager der ikke har noget økonomisk incitament for at få eller være medvirkende til at få stjålet bilen. I denne sammenhæng kan forsikrede, hvis hun ønsker det, købe en ny i morgen. Derudover er dette den bil, som forsikringstager bruger hver dag, hvorfor hun ikke kan undvære denne. Der er således ikke et økonomisk incitament på sagen.

Afgørelsen synes baseret på forsikringsselskabets subjektive vurdering af forsikringstagerens forklaring i sagen, snarere end en objektiv vurdering af, om bilen blev stjålet baseret på eksisterende fakta. Derfor kan vi ikke acceptere afslaget, fordi dette kun er spekulationer. Gæt, som forsikringsselskabet ikke fulgte op med dokumentation. Af denne grund alene har selskabet ikke ret til at nægte at betale erstatning.

Skadebegivenhed - Tyveri uden rette nøgle

Som det tydeligt fremgår af vedlagte bilag (links), så er bilen meget nemt at stjæle netop denne type bil uden rette nøgle.

Bilag 1: <https://fdm.dk/nyheder/bilist/2016-02-det-tager-15-sekunder-stjale-en-bil>

Bilag 2: <https://bilmagasinet.dk/bil-nyheder/chokerende-lette-at-stjale-disse-populaerebilmaerker-ersaerligtudsatte>

Det kan ydermere dokumenteres, at selskabet ikke forholder sig til principiel dom mellem FDM og [tredje forsikringsselskab]/forsikringsselskaberne, som er afsagt i Retten på Frederiksberg:

Bilag 3: <https://bilmagasinet.dk/guides/biltilbehoer/ny-dom-jo-biler-med-startspaerre-kan-stjales>

Selskabet forholder sig ej heller til artikel fra ADAC, som er de førende indenfor området, som i en større artikel omhandlende tyveri af biler med keyless funktion kan oplyse, at det kan lade sig gøre i stort set enhver bil at omgå startspærren og hvor nemt det er at hacke sig ind i bilerne. Bilag 4: <https://www.adac.de/rund-ums-fahrzeug/ausstattung-technikzubehoer/assistentensysteme/keyless/>

Derfor gør selskabet sig klogere end de virksomheder, der arbejder i marken og samarbejder hver dag og udfører forskning på området. Det kan ikke tages til følge, at almindelige skadebehandlere og efterforskere uden nogen træning på området eller dagligt arbejde på området, kan sætte sig ned og afvise sagen og tilskrive sig mere viden, end de førende forskere på området.

Bilen behøver ikke være fysisk til stede for at undersøge de faktiske forhold, der er præsenteret i sagen. Dette kan undersøges gennem FDM eller andre instanser såsom værksteder osv. Uden større undersøgelser på dette område blev der derfor opdaget større fejl i disse biler. Derfor er der leveret dokumentation vedrørende fejl på den nævnte bilmodel, som gør den er nem at åbne uden rette nøgle og kører væk i.

Forsikringstageren må ikke beskyldes eller klandres for selskabets manglende efterforskning af hændelsen og afklaring af argumenter vedrørende sagen. Det kan derfor ikke lægge forsikringstager til last, at selskabet ikke har undersøgt dette nærmere og alene forholder sig til nogle gamle forhold om, at en bil ikke kan stjæles uden rette nøgle.

Det er vigtigt at gøre Ankenævnet for Forsikring opmærksom på, at en godkendelse af den gennemgaaede praksis hos forsikringsselskaberne vil føre til, at en række forsikringstagere kan komme i problemer ved tyveri af bil, hvis f.eks. forholdet sker under helt uskyldige omstændigheder, som forsikringstageren ikke har bemærket eller medvirket til. Det kunne i forbindelse med nærværende sag, hvor forklaringen ikke tages til følge, idet der ikke findes glasskår hvor bilen stod. Forsikringstagers forklaring vil i sådanne tilfælde ikke være fyldestgørende set i forhold til den praksis, som forsikringsselskaberne har udviklet og dækning derfor ikke opnåelig.

Ved tegning af forsikring på bil med kasko må det anses for forudsat af sikrede, at denne kan opnå forsikringsdækning, såfremt bilen stjæles eller der bliver begået hærværk. Heri indgår hele vurderingen af bevisbyrden omhandlende tyveriet af bilen og omkringliggende omstændigheder. Således vil en udvidet fortolkning af betingelsen give et fortolkningsresultat, der er bedre stemmende med den naturlige forståelse af dækningspligten, end hvad der følger af en strikt ordlydsfortolkning i forsikringsselskabets betingelser.

Selskabet slår bevidst ikke på fakta, men alene på forhold, som fremstiller selskabet holdning til sagen. Det er direkte bekymrende, selskabets position taget i betragtning, som værende den professionelle part. Der er i afhøringen af sikrede, forhold som selskabet til dato har nægtet at forholde sig til. Det hører ingen steder hjemme, da man må antage selskabets eksistens grundlag er baseret på troværdighed. Det bevidner sagens omfang nu ikke af, desværre tvært imod.

FAL §22 er til fulde oplyst i form af de krav der fremgår af denne. Jf. FAL §22 skal forsikrede sørger for at dokumentere en begivenhed, hvilket er sket ifølge de bestemmelser, som følger heraf. Herudover skal forsikrede dokumentere sit krav, hvilket er gjort i form af de fremsendte dokumenter, som viser ejerforhold og dokumentere bilen og dennes værdi ved opslag. Forsikrede har derfor jf. FAL og betingelsernes ordlyd, løftet bevisbyrden for, at der er indtrådt en dækningsberettiget skadebegivenhed. Selskabet derimod har til dato ikke løftet et eneste bevis for, at de ikke skal betale erstatning på sagen.

Det er dokumenteret og belyst, at forsikringstager på baggrund af en tilfældig hændelse har fået stjålet sin bil. Der er ikke nogen oplysninger på sagen, som modsiger forsikrede eller knytter forsikrede til hændelsen. Tvært imod har selskabet ikke ønsket, at kører en sag mod forsikrede og politianmelde denne, da der ikke foreligger oplysninger der peger på forsikrede. Herudover skal det oplyses, at det kun er selskabets efterforsker, som konsekvent har holdt fast i denne påstand. Ingen andre myndigheder har fundet en berettigelse i at komme med så injurierende påstande. Selskabet har ej heller formået at dokumentere denne påstand.

2. Reelle ejer af køretøjet

Der hersker ingen tvivl om, at forsikrede var rette ejer af bilen. Dette er dokumenteret ved aflevering af to nøgler tilhørende bilen, slutseddel med navn, forklaring på betaling og der er sågar afleveret reg. attest som viser bilen var indregistreret til forsikrede. Dette fremgår af SKAT. At selskabet har en masse påstande, som ikke kan dokumentere andet end, at selskabet har en formodning om nogle forhold, som de ikke kan dokumentere, kan ikke tillægges megen værdi."

Selskabets advokat har i brev af 7/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Ad. 'nye afvisningsårsager'

Til [klagerens repræsentants] angivelse af, at selskabet i indlægget af 3. juni 2020 til Ankenævnet skulle have angivet 'nye afvisningsårsager' bemærkes alene, at selskabets indlæg i det væsentligste er en opsummering, præcisering og perspektivering af de undersøgelser, som selskabet har foretaget i sagen, tillige med en uddybende begrundelse for, hvorfor det er selskabets opfattelse, at klager ikke har løftet sin bevisbyrde for, at bilens bortkomst kan relateres til en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed (tyveri).

Samtlige de af selskabet påpegede forhold i indlægget af 3. juni 2020 er således en uddybende redegørelse for de synspunkter, der ligger til grund for selskabets afvisning, herunder en fremhævelse af de mange spørgsmål, der – med rette – må stilles i forhold til klagers (påståede) erhvervelse af det pågældende køretøj, og en angivelse af, at bevisbyrden for, at køretøjet er bortkommet ved en dækningsberettiget begivenhed allerede af denne grund skærpes. Dette gælder ikke mindst, når det af selskabets må anses for påvist udover enhver rimelig tvivl, at klager synes at have ladet et klonet køretøj indgå som en ud af to 'byttebiler' i forbindelse med den påståede erhvervelse af den anmeldte stjalne bil.

Ad. bevis for dækningsberettiget forsikringsbegivenhed

Det er noteret, at [klagerens repræsentant] synes at være af den opfattelse, at når klager har været i udlandet med sin kæreste på ferie (en rejse som ikke blev gennemført i den angiveligt nyerehvervede [bil]), så er dette tilstrækkeligt til at løfte bevisbyrden for, at der skulle have fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted.

Hverken klagers udlandsrejse eller det forhold, at bilens bortkomst er anmeldt til politiet, er imidlertid i sig selv tilstrækkeligt til at sandsynliggøre, at bilen skulle være borttaget ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Dette gælder særligt ikke, når der – som i denne sag - må stilles betydeligt spørgsmålstejn ved, om klager nogensinde reelt har ejet/haft rådighed over den pågældende bil, selvom bilen har været indregistreret i og forsikret i hendes navn.

Det er ligeledes irrelevant, når [klagerens repræsentant] angiver, at bevisbyrden for forsæt jf. FAL §18, skulle påhvile selskabet. Selskabet gør ikke forsæt gældende, og før det er relevant at vurdere, om en skade er forvoldt med forsæt, skal klager have sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettiget skadesbegivenhed. Det er ikke tilfældet i nærværende sag.

Selskabet har i den forbindelse noteret sig, at klager reelt ikke kommenterer på de af selskabet fremhævede betydelige uoverensstemmelser i forhold klagers oplysninger om anvendelsen af bilen sat i forhold til det konstaterede kilometertal samt (og særligt) omstændighederne i forbindelse med det påståede køb af bilen herunder ved indbytning af [byttebil 1], der udover enhver rimelig tvivl må anses for at være klonet, jf. selskabets indlæg af 3. juni 2020 med bilag.

Ad. skadesbegivenhed – tyveri uden rette nøgle (brev af 23. juni 2020, side 6)

Selskabet har noteret sig de af klager med indlæg af 23. juni 2020 fremlagte 'bilag'.

Hertil bemærkes for det første, at selskabet ikke bestrider eller har bestridt, at det principielt er teknisk muligt at stjæle den pågældende bil. Forholdet er imidlertid det, at omgåelse af bilens startspærre således at det er muligt at bortkøre uden rette nøgle, fordrer såvel det teknisk rette udstyr, at udstyret er forberedt til anvendelse på den pågældende bilmodel og årgang og 'teknisk snilde' i forbindelse med anvendelse af udstyret. Dette gør, at sandsynligheden for borttagelse af bilen ved omgåelsen af startspærren på denne måde må anses for at være endog særdeles ringe, hvorved fremhæves, at klagers bevisbyrde samtidig skærpes af sagens øvrige omstændigheder, jf. indlægget af 3. juni 2020 til Ankenævnet.

I tillæg hertil, er det noteret, at klager henviser til 3 artikler om borttagelse af biler. Indledningsvis bemærkes det, at den af klager fremlagte bilag 2 om et sikkerhedshul i Volkswagens Groups bilers låsesystemer ikke omtaler i den refererede undersøgelse fra University of Birmingham.

I relation til tyveri af biler med nøglefri teknologi (klagers bilag 1 og 4), så er det ganske korrekt, at dette kan lade sig gøre ved brug af en radiosender og radiomodtager. En gerningsmand skal for så vidt angår klagers bil have været bekendt med, hvor klager boede, hvorefter gerningsmanden skal gå tæt på klagers bolig, hvor en radioantenne skal bruges til at opfange signalet fra nøglen til klagers bil. Nøglen skal være placeret tæt på det sted, hvor gerningsmanden står udenfor boligen. Derefter skal gerningsmanden have videresendt signalet til en person, som står med en radioantenne/-modtager ved siden af klagers bil og opfange dette, således at bilens centrallåsesystem kan oplåses og bilen kan tændes.

Det bemærkes imidlertid, at bilen ved tyveri på denne måde ikke kan tændes igen, når bilen har slukket, idet bilens startspærre herefter vil være i funktion og idet gerningsmændene – som angivet – ikke er i besiddelse af selve bilens nøgle indeholdende transponder. Bilen vil således alene kunne startes og køre én tur.

Selskabet må i det hele afvise, at det kan anses for sandsynliggjort, at bilen skulle være blevet borttaget på den angivne måde og bevisbyrden herfor – at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed – påhviler fortsat klager i den henseende.

Det er endelig noteret, at [klagerens repræsentant] på vegne klager påberåber sig en artikel fra Bilmagasinet af 30. juli omhandlende en – ifølge [klagerens repræsentant] og artiklen – 'principiel dom' fra Retten på Frederiksberg.

Den pågældende dom blev afsagt den 8. juli 2015, men blev anket af [tredje forsikringsselskab], der i anken var repræsenteret af undertegnede. I landsretten blev [tredje forsikringsselskab] fri-fundet på spørgsmålet om sagsøgers partshabilitet, idet landsretten fandt, at bilen på det påståede tyveritidspunkt tilhørte sagsøgers konkursramte selskab og ikke sagsøger selv. Dommen er optrykt i FED2016.75Ø.

Sammenfatning

Idet selskabet (igen) noterer sig, at [klagerens repræsentant]/klager i det hele undlader at forholde sig til de i indlægget til Ankenævnet af 3. juni 2020 refererede oplysninger, herunder særligt om anvendelsen af den (næsten med sikkerhed) klonede [byttebil 1] som byttebil, og klagers oplysninger om brug af bilen, kilometertal mv., som afviger betydeligt fra de objektive konstaterbare fakta tillige med – og endelig – klagers undladelse af at dokumentere finansieringen i forbindelse med det påståede køb af bilen.

På dette grundlag fastholdes det, at klager har undladt at bidrage med (korrekte) oplysninger til brug for selskabets vurdering af sagen, jf. herved FAL §22, hvorved klagers bevisbyrde for at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed må anses for skærpet og klager har ikke opfyldt denne skærpede bevisbyrde."

Klagerens repræsentant har i brev af 23/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget selskabet og dennes advokats seneste høringssvar, som ikke kommer med nyt, men flere divergerende forklaringer på forholdet omhandlende afvisningsårsag samt tyveriet.

Vi skal således bede selskabet og dennes advokat om, at gøre brug af den fakta der er på sagen og ikke komme med nye tiltag, afvisningsårsager eller argumentation for, at I alle dage har ment det sådan. Det er ikke det der fremgår af sagen, hvorfor jeres udokumenterede påstande ikke kan tages til følge.

Vi skal i det store hele oplyse om, at det er op til selskabet at dokumentere, at forsikrede ikke har overholdt sine sikkerhedsforskrifter og bilen af den vej skulle være blevet stjålet. Men selskabets bevisbyrde er ikke løftet på sagen, hvorfor vi ikke ser nogen berettigelse i, at sagen fortsat kører uden nogen form for bevisførelse for selskabets argumenter. Forsikrede har dokumenteret, at bilen kan stjæles uden rette nøgle og det er dokumenteret denne var ude af rejse på det givne tidspunkt, hvorfor forsikrede ikke kan have haft noget med tyveriet at gøre.

Hvis selskabet mener andet, må de dokumentere dette. Det er ikke sket til dato, men der er alene tale om gisninger og gætterier fra selskabet om, hvad der kunne være foregået.

I stedet for at forholde sig til de forklaringer som er tilgået selskabet fra start på sagen og holde disse op imod udtalelser fra bilforhandler og slutseddel mv., så vælger selskabet konsekvent at se bort fra tilgået fakta på sagen. Det er direkte uhørt. Vi må forholde os til reglerne på området omhandlende loyalitet overfor selskabets kunder. Det er der ikke meget af på denne sag.

Der er knyttet en bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, bekendtgørelse nr. 965 af 30. september 2009. § 3 heri pålægger en finansiell virksomhed at handle 'redeligt og loyalt' over for sine kunder. Det kan man næppe sige er sket på denne skadesag, som alene er afvist ud fra advokats egen interesse i at forplumre enhver udtalelse og ethvert dokumenteret forhold på sagen.

Vi vil kort herunder kommenterer og dokumentere fakta på sagen ud fra de enkelte punkter, som advokaten påstår har været selskabets holdning hele vejen i sagen. Vi vil for lethed skyld bruge advokatens overskrifter.

Ad. 'nye afvisningsårsager'

Advokaten oplyser i høringsvaret af 07. jule 2020:

- *Til [klagerens repræsentants] angivelse af, at selskabet i indlægget af 3. juni 2020 til Ankenævnet skulle have angivet 'nye afvisningsårsager' bemærkes alene, at selskabets indlæg i det væsentligste er en opsummering, præcisering og perspektivering af de undersøgelser, som selskabet har foretaget i sagen, tillige med en uddybende begrundelse for, hvorfor det er selskabets opfattelse, at klager ikke har løftet sin bevisbyrde for, at bilens bortkomst kan relateres til en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed (tyveri).*

Det skal her præciseres fuldstændig og gøres helt klart for enhver part på denne sag, at jeg den 02 januar 2020 skriver til selskabet og beder dem komme en helt konkret afvisning, da forsikrede ellers ikke kan forholde sig til, hvad der bliver afvist på og hvad der er årsag til, at selskabet ikke vil dække tyveri af bil.

Her skriver jeg således:

- *'Der er på intet tidspunkt i processen kommen et reelt afvisningsgrundlag fra jer'*

Hertil svare selskabet følgende:

- *Vi beklager, hvis vores afvisning ikke er klar og tydelig.*

Vores afvisning går på 2 ting.

1. *Det er vores vurdering, at du ikke er den reelle ejer og bruger af køretøjet.*

2. *Alene på den baggrund kan vi ej heller have tillid til selve forsikringsbegivenheden. Vi mener ikke, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.*

Det kan fuldstændig klart oplyses, at der er to ting selskabet slår på som værende afvisningsgrundlag. Ikke alt muligt andet, som advokaten bruger tid på at postulere. Der er udelukkende tale om to forhold, som er reelle ejer-, brugerforhold. Er dokumenteret. Og begivenheden, som ikke kan kommes meget nærmere end, at forsikrede er ude at rejse og kommer hjem og bil er væk.

Altså tydeligvis et tyveri, idet forsikrede har begge nøgler og har været ude at rejse. Vi har yderligere argumenteret og dokumenteret for, hvordan en bil tydeligt kan stjæles via andre metoder end rette nøgle.

Derfor må vi afvise enhver påstand fra selskabet og dennes advokat om, at der skulle komme andre forhold ind end ovenstående.

Selskabet og dets advokat kommer med store armbevægelser når de påstår, at forsikrede skulle være vidende om følgende udsagn:

- *Dette gælder ikke mindst, når det af selskabets må anses for påvist udover enhver rimelig tvivl, at klager synes at have ladet et klonet køretøj indgå som en ud af to 'byttebiler' i forbindelse med den påståede erhvervelse af den anmeldte stjalne bil.*

At komme med så injurierende anmeldelser ser vi gerne selskabet trækker tilbage eller dokumentere. Det hører ingen steder hjemme og der er ikke dokumenteret der er tale om et klonet køretøj. Der er alene tale om forhandler har sat skørtesæt og censor på bilen. Det gør ikke bilen er klonet.

Ad. bevis for dækningsberettiget forsikringsbegivenhed

Selskabets advokat har valgt at tolke sin egen version af [klagerens repræsentants] udlægning af sagen. Det kan vi ikke bruge megen tid på og det kan ikke tillægges megen vægt på sagen.

Advokat siger således:

- *'Det er noteret, at [klagerens repræsentant] synes at være af den opfattelse, at når klager har været i udlandet med sin kæreste på ferie så er dette tilstrækkeligt til at løfte bevisbyrden for, at der skulle have fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted'.*

Det skal gøres helt klart, at [klagerens repræsentant] mener at have dokumenteret forsikrede var på en rejse, idet der er fremlagt dokumentation herfor. Dermed har [klagerens repræsentant] skudt selskabets argumentation ned, idet selskabet mente forsikrede selv var med til begivenheden. Derfor mener vi der er dokumenteret en begivenhed, som forsikrede ikke selv var en del af og som tydeligt viser selskabet tager fejl. Vi har dog aldrig sagt, at dette udgjorde en dækningsberettiget skadebegivenhed. Kun såfremt dette var selskabets eneste afvisningsårsag.

Selskabet og dennes advokat kommer med følgende postulat på sagen, som vi gerne ser dokumenteret:

- *'... må stilles betydeligt spørgsmålstejn ved, om klager nogensinde reelt har ejet/haft rådighed over den pågældende bil..'*

Der er således dokumenteret ejerskab og brugerforhold jf. fremlægning af forsikringspolice og reg. attest samt nøgler der tydeligt angiver, at brugsretten har været forsikredes, idet denne ikke ville have nøglerne. Det er op til selskabet at løfte denne del af bevisbyrden, idet selskabet mener der her er tale om forhold, som alene omhandler urigtige oplysninger ved indtegnings, grov uagtsomhed eller forsæt. Der er ikke tale om forhold, forsikrede skal kunne dokumentere ud fra andre parametre end dem som er fremlagt sagen.

Selskabet og advokaten fortsætter deres evige vandring med påstande, som selskabet ikke kan dokumentere. Det er ikke op til forsikrede at moddokumentere ethvert af selskabets fremlagte argumenter. Det er derimod op til selskabet selv, at løfte bevisbyrden for, at deres påstande om-

handlende bilerne skulle være korrekt. Det er ikke sket til dato. Derfor ønsker vi naturligvis ikke at kommentere på forhold, som tydeligvis blot er gisninger fra selskabet og ikke dokumenterede fakta.

Selskabet og dennes advokat skriver således:

• *Selskabet har i den forbindelse noteret sig, at klager reelt ikke kommenterer på de af selskabet fremhævede betydelige uoverensstemmelser i forhold klagers oplysninger om anvendelsen af bilen sat i forhold til det konstaterede kilometertal samt (og særligt) omstændighederne i forbindelse med det påståede køb af bilen herunder ved indbytning af [byttebil 1], der udover enhver rimelig tvivl må anses for at være klonet, jf. selskabets indlæg af 3. juni 2020 med bilag.*

Ovenstående er direkte forkert. Hvis advokaten gad tage sig tid til at sætte sig ind i sagen vil den hurtigt finde ud af, at der er kommenteret på dette forhold tilbage på starten af sagen 23. september 2019 og igen i løbet af sagen, da selskabet, ligesom advokaten, heller ikke tager fakta seriøst. Bilag vedlagt sag.

Ad. skadesbegivenhed – tyveri uden rette nøgle

Selskabets advokat fremfører ord for ord i sin skrivelse, hvordan en bil kan stjæles og anerkender således argumentationen for, at dette kan have været overvejende sandsynlig måde bilen er stjålet på. At selskabet ikke mener dette er tilfældet, kan ikke lægge forsikringstager til last. Forsikringstager har således dokumenteret og sandsynliggjort, hvordan bilen kan være fjernet. Det er også det som fremgår af betingelserne og FAL §22.

Vi må således forholde os til betingelsernes ordlyd, som siger følgende:

• *Tab af det forsikrede køretøj inkl. tilbehør samt enhver skade på dette med de begrænsninger og undtagelser, der er nævnt i afsnit 21 og 22.*

I afsnit 21 og 22 fremgår kun følgende begrænsning med henvisning til tyveri:

• 22.11

Tyveri af køretøjet eller skade som følge af tyveri, hvis policens sikringskrav om elektronisk startspærre og/eller et af selskabet godkendt GPS satellitsporingsystem ikke er opfyldt

Kan selskabet ikke dokumentere, at sikkerhedsforskriften omkring startspærre ikke har været overholdt og bilen ikke skulle være låst, så skal jeg bede selskabet anerkende skaden. Der er til dato ikke fremlagt dokumentation for, at bilen ikke skulle have været låst og forsikringstager ikke skulle have overholdt sin sikkerhedsforskrift. Det er op til selskabet at løfte denne bevisbyrde, hvilket ikke er sket.

Forsikringsaftaleloven § 22

1. § 22

Den sikrede skal, hvis han rejser krav mod selskabet, give dette alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, for fastsættelsen af det beløb, selskabet skal yde, eller for de dækningskrav, selskabet måtte have mod andre.

Ovenstående er til fulde opfyldt, hvorfor der ikke kan gøres gældende, at krav og begivenhed ikke er oplyst.

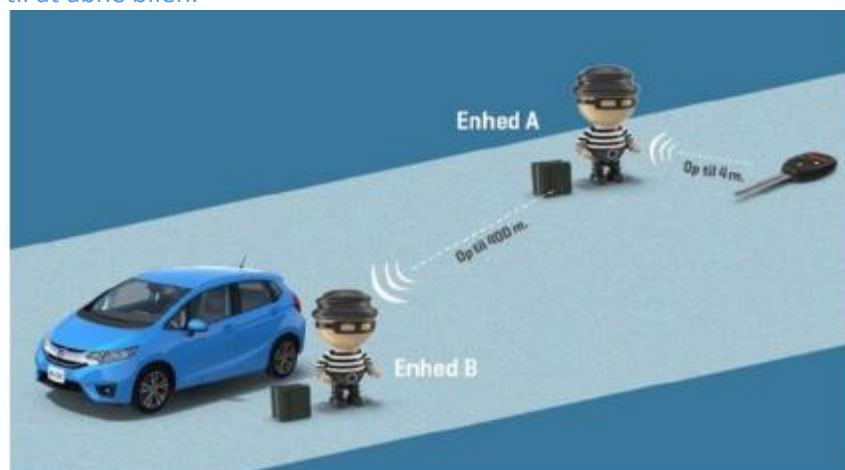
En væsentlig del af forsikringen, er selve forsikringsbegivenheden. Den defineres som den begivenhed, der er egnet til at udløse erstatning ifølge aftalen. Termen er, at begivenheden skal være egnet, da begivenheden alene skal være egnet til at udløse erstatning. På baggrund af dette kan der sagtens foreligge en forsikringsbegivenhed, men hvor selve erstatningen bortfalder f.eks. pga. forsæt jf., § 18, stk. 1 eller at forsikrede skulle have overtrådt sine sikkerhedsforskrifter. Men da selskabet ikke har løftet bevisbyrden herfor og ej heller har kunne dokumentere, at der ikke skulle være tale om voldeligt opbrud, er selskabet ikke berettiget til at nægte udbetaling af erstatning.

Den oplyste begivenhed er tyveri, hvilket indebærer erstatning, fordi denne begivenhed er dækket af kaskoforsikring, jf. Forsikringsbetingelser. Forsikringsbegivenheden er det punkt, hvor du kan finde ud af årsagen til begivenheden og årsagen til skadevirkningerne. I daglig tale er forsikringsbegivenheden, hvor du kan se årsagen til skaden. Altså tyveri af bil.

Selskabets høringssvar antyder, at forsikringstager ikke har opfyldt selskabets definition af en dækningsberettiget skadebegivenhed. Derfor er det nærlæggende at tage udgangspunkt i selskabets definition af en dækningsberettiget skadebegivenhed, som de har angivet den i betingelserne. Her er ordlyden, at denne betingelse er opfyldt alene ved Tab af det forsikrede køretøj inkl. tilbehør samt enhver skade på dette, hvilket på nærværende skadesag ikke kan fortolkes på anden måde end, at betingelserne er opfyldt. Der forelægger en politirapport samt anden dokumentation der bekræfter dette. Al anden fortolkning af betingelsens ordlyd, ville være et udtryk for at dækningsberettigelsen afhænger af selskabets skjulte politikker. Det kan den i sagens natur ikke. Desuden ville en udvidet fortolkning af selskabets definition af en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, til fordel for selskabet, stride imod AFTL §38.b.

Man må med nogen rimelighed antage, at selskabet derfor er efterladt med en afvisningsårsag som alene er hjemlet i undtagelsesbestemmelserne. Bevisbyrden herefter er selskabets.

Gennemgang af [klagerens repræsentants] fremlæggelse og advokatens anerkendelse af metoden Biltyvene er i besiddelse af to enheder, der tilsammen kan få koden fra nøglen og herefter åbne bilen. Den ene enhed (A) opfanger nøglens signaler. Nøglen opfatter enheden (A) som bilen og frigiver koderne til at åbne bilen.

Enhed (A) skal være i nærheden af nøglen.

Den anden enhed (B) skal befinde sig i nærheden af bilen.
Signalet fra enhed (A) sendes videre til (B) og nu er dørene aktive og kan åbnes.

Enhed (B) sender signaler til de antenner, som bilen har i bl.a. dørene, bagklappen og inde i bilen, så bilen tror, at nøglen er inden for den tilladte afstand. Startspærre frigives og bilen kan nu køre.

Når bilen er kørt væk fra nøglen, kan den ikke startes igen, hvis motoren stoppes. Det kræver så, at biltyvene programmerer en ny nøgle, men dette kan gøres på få minutter med det rette udstyr.

- Som udgangspunkt kan alle biler med nøglefri betjening åbnes og startes på denne måde. Det tyske sikkerhedsfirma Bundpol, som FDM har været i dialog med, har erfaring med at kunne åbne Renault, Audi, BMW, Ford, Mazda, Mercedes-Benz, Range Rover, Volvo og VW.

- Det er vigtigt man ikke opbevarer bilens nøgler tæt på bilen - fx i entreen lige ved siden af carporten. Her kan man risikere, at afstanden er kort nok til, at biltyve kan 'tappe' nøglens kode. Bemærk her, at 4 meter inde i boligen er nok til tyvene, kan få afgang til nøglens signal. Denne kan så sende signalet op til 400 meter væk. Altså behøver bilen ikke stå i umiddelbar nærhed af, hvor nøglen ligger.

Det er derfor med stor sandsynlighed, at bilen er blevet jammet i låsen og efterfølgende kørt væk, idet dette ikke vil tage mange sekunder og forsikrede har begge nøgler til bilen. Herudover er der ikke fremført bevis fra forsikringsselskabet på, at forsikrede ikke skulle have overholdt sine sikkerhedsforskrifter jf. betingelserne, hvorfor vi ikke ser det berettiget, at selskabet nægter at udbetale erstatning her på. Herudover skal vi henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at forsikrede lå inde med begge nøgler og har kunne dokumentere, hvor bilen stod på gårdsplads og der ikke er nogen divergerende forklaringer på sagen.

Der er derfor løftet bevisbyrde for, at der er indtrådt en dækningsberettiget skade alene i forholdet omhandlende tyveri af bilen. Der er således sandsynliggjort og dokumenteret et tyveri af bilen, hvorfor vi fastholder kravet mod selskabet.

Sammenfatning

Selskabets advokat skriver sluttelig følgende:

- *Idet selskabet (igen) noterer sig, at [klagerens repræsentant]/klager i det hele undlader at forholde sig til de i indlægget til Ankenævnet af 3. juni 2020 refererede oplysninger, herunder særligt om anvendelsen af den (næsten med sikkerhed) klonede [byttebil 1] som byttebil, og klagers oplysninger om brug af bilen, kilometertal mv., som afviger betydeligt fra de objektive konstaterbare fakta tillige med – og endelig – klagers undladelse af at dokumentere finansieringen i forbindelse med det påståede køb af bilen.*

1. Næsten med sikkerhed? Selskabet har ikke på noget tidspunkt dokumenteret dette og nu sætter de selv spørgsmålstejn ved, om bilen overhovedet er klonet. Dette kan derfor ikke tillægges sagen megen værdi.

2. Som afviser betydeligt fra fakta? Selskabet har modtaget dokumentation for km-tal og forklaring som passer med antallet. Kravet om at fremlægge kontoudtog er ikke et forhold selskabet kan gøre krav på. Her er der fremlagt slutseddel og oplyst, hvordan forsikrede havde råd til bilen og hvordan denne blev handlet.

Ankenævnet for Forsikring

30.

94755

3. undladelse af at dokumentere finansiering? Selskabet kan ikke påberåbe sig, at få indblik i forsikredes økonomi. Det er aldrig noget som selskabet kan gøre krav på. Hertil er alle forhold belyst jf. fremlagte dokumentation. Selskabet har ikke krav på indsigt i forsikredes økonomi, da dette er et privat anliggende.

Hvad angår selskabets advokats henvisning til kendelsen i Retten på Frederiksberg, som er principiel og beder selskaberne om, at forholde sig til, at bilernes startspærre godt kan omgås, så ændre det ikke ved, at selskabets advokat har taget sagen videre og vinder den på andre forhold. Det har intet med det principielle i startspærren at gøre, som selskabet fortsat skal forholde sig til.

Tillæg til sagen er her videodokumentation i form af tyveri af biler uden rette nøgle.

Her artikel fra FDM og det tyske sikkerhedsfirma Bundpol:

Selskabet har herefter i brev af 18/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"[Klagerens repræsentants] brev på vegne af klager af 22. juli 2020 giver alene anledning til få bemærkninger fra selskabet, idet selskabet i dette indlæg udelukkende kommenterer forhold, som selskabet ikke allerede tidligere har redegjort for i indlæggene dateret 3. juni 2020 og 7. juli 2020.

Ad 'nye afvisningsårsager'

Det er noteret, at [klagerens repræsentant] fastholder at selskabet skulle være kommet med 'nye afvisningsgrunde', det skulle være injurierende, når selskabet/undertegnede i indlægget af 7. juli 2020 angiver, at det er sandsynliggjort 'ud over enhver rimelig tvivl, at klager synes' at have ladet en klonet bil ({byttebil 1}) indgå i handlen som byttebil. [Klagerens repræsentant] anmoder selskabet om at trække tilbage eller dokumentere dette forhold og tilføjer så herefter, at *'Det hører ingen steder hjemme, at der er ikke dokumenteret der er tale om et klonet køretøj. Der er alene tale om forhandler har sat skørtesæt og censor på bilen. Det gør ikke bilen klonet'*.

[Klagerens repræsentants] oplysning om, at køretøjet har fået monteret skørtesæt og censor på bilen af forhandleren, er en ny oplysning, der er noteret af selskabet med interesse og forundring, idet bemærkes, at hverken klager eller autoforhandleren eller for den sags skyld [klagerens repræsentant], har ønsket at medvirke til, at klarlægge forholdene vedrørende [byttebil 1] trods gentagne opfordringer.

Den nye oplysning i sagen er endvidere udokumenteret og uden angivelse af, hvorfra oplysningen om 'skørtesæt og censor' stammer. Oplysningen bidrager fortsat ikke til at fastlægge, hvem klager har købt [byttebil 1] af, kontaktoplysninger på klagers ekskæreste, som hun angiveligt skulle have købt [byttebil 1] med, hvor køretøjet blev opbevaret fra januar 2019, køretøjets stand, hvordan det blev transporteret til autoforhandleren mv.

I forhold til udsagnet om, at [byttebil 1] med altovervejende sandsynlighed er klonet, så henvises der til selskabets indlæg af 3. juni 2020 og 7. juli 2020. En angivelse heraf, og at klager 'synes' at have ladet en sådan klonet bil (hvis [byttebil 1] nogensinde reelt har eksisteret) indgå i byttehandlen er ikke injuriende, men udtryk for en sammenfatning af de foreliggende fakta i sagen. Fakta som ikke er tilbagevist ved [klagerens repræsentants] nye overraskende oplysning om, at [byttebil 1] skulle være monteret med 'skørtesæt og censor'.

Ad bevis for dækningsberettiget forsikringsbegivenhed

Selskabet har noteret sig, at [klagerens repræsentant] synes at være af den opfattelse, at klager allerede ved klagers indlæg af 23. september 2019 har kommenteret på de – betydelige – uoverensstemmelser i forhold til klagers oplysninger om anvendelsen af bilen set i forhold til det konstaterede kilometertal, samt forhold omkring den påståede indbytning af [byttebil 1], der med overvejende sandsynlighed må anses for at være klonet.

Det bemærkes hertil, at klager i indlæg af 23. september 2019 alene besvarer spørgsmålene vedrørende [byttebil 1] med, at klager ikke finder dette forhold interessant for sagen, hvorfor spørgsmålene reelt ikke er besvaret. Vedrørende kilometerstanden oplyser klager alene, at køretøjet er brugt til og fra arbejde, hvilket dog fortsat ikke forklarer den betydelige uoverensstemmelse i forhold til det konstaterede kilometertal.

Således fastholder selskabet fortsat, at klager ikke har besvaret de af selskabet stilledes spørgsmål, og heller ikke for [byttebil 1] forhistorie og 'skæbne'.

Ad skadebegivenhed – tyveri uden rette nøgle

Det er noteret, at [klagerens repræsentant] anfører, at klager har dokumenteret og sandsynliggjort, hvordan bilen kan være fjernet og herefter henviser til betingelsernes ordlyd vedrørende 'tab af det forsikrede køretøj', herunder afsnit 21 og 22.

Selskabet bemærker, at de af [klagerens repræsentant] opremsede betingelser ingen steder fremgår af 'Bilforsikring, Betingelsesnummer ABD nr. 2.0, Mondux', som er fremlagt af selskabet som bilag 2 i sagen.

I betingelserne, bilag 2, ses det, at det er punkt 17, der vedrører kaskoforsikringens dækningsomfang, og at punkt 21 derimod vedrører 'merværdiafgift', punkt 22 vedrører 'redningsforsikring i udlandet', samt at der slet ikke findes et punkt 22.11. Selskabet er derfor ikke bekendt med, hvad der refereres til.

Ad sammenfatning

Det er endeligt noteret, at [klagerens repræsentant] afslutningsvist anfører, at selskabet med formuleringen '*den (næsten med sikkerhed) klonede [byttebil 1]*' sætter spørgsmålstejn ved, hvorvidt bilen overhovedet er klonet.

Selskabet skal hertil bemærke, at denne formulering ikke afviger fra selskabets øvrige formuleringer, herunder '*når det af selskabet må anses for påvist udover enhver rimelig tvivl, at klager synes at have ladet et klonet køretøj...*'. Selskabet afviser således, at selskabet med formuleringen har ændret standpunkt, og selskabet fastholder – hvilket er i tråd med selskabets formuleringer i samtlige indlæg – at køretøjet med 99 % sikkerhed er en klonet bil, hvis den altså nogensinde reelt er indgået i byttehandlen med [bilen].

[Klagerens repræsentants] indlæg i øvrigt giver ikke selskabet anledning til bemærkninger, herunder heller ikke i forhold til mulighederne for at borttage en bil med startspærre, idet der blot henvises til selskabets tidligere indlæg, der i det hele fastholdes.

Sagen er herefter for selskabets vedkommende klar til Ankenævnets bedømmelse."

Klagerens repræsentant har i brev af 31/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Efter gennemgang af selskabets seneste høringssvar på sagen, må det konstateres, at selskabet ikke fremkommer med nye og for sagens afgørelse væsentlige oplysninger. Selskabets afvisning af erstatningskravet findes således uberettiget, og det bemærkes, at selskabet hverken har givet en klar eller grundig begrundelse for afvisningen, der kan eller bør tages til følge.

Ankenævnets opmærksomhed henledes på, at selskabets høringssvar alene indeholder en gentagelse af selskabets ikke-dokumenterede påstande og grundløse antagelser. Det er samtidig direkte misvisende på flere punkter og dermed egnet til at give det fejlagtige indtryk, at forsikrede bevidst har opgivet falske oplysninger eller udeladt vigtige oplysninger. Dette afvises på det kraftigste, og vi skal samtidig henviser til § 3 bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, hvorefter der stilles krav til selskabets loyale og redelige adfærd over for dets kunder. Den mang-

lende objektivitet og gennemsigtighed i selskabets sagshåndtering har samtidig været påtalt over for selskabet adskillige gange.

Forsikringsbegivenhed

En væsentlig del af forsikring er selve forsikringsbegivenheden. Den defineres som den begivenhed, der er egnet til at udløse erstatning ifølge aftalen. Termen er, at begivenheden skal være egnet, da begivenheden alene skal være egnet til at udløse erstatning. På nærværende sag er der tale om et biltyveri. Tyveri af bil uden rette nøgle, idet forsikrede har indleveret nøgler og der af bilforhandler kan vidnes om, at bilen faktisk er handlet via denne. Altså kan dokumentationen der er fremlagt sagen belyse, hvordan finansiering og køb af bil er foregået, men dette er ikke noget selskabet lægger vægt på i sin konklusion eller sagsgennemgang. Ej heller kigges der på selve tyveriet, men alt muligt andet, som ikke har relevans for sagen.

Normalt vil der foreligge en konkret fortolkning af, hvad der skal forstås ved forsikringsbegivenheden, her vil man kigge på forsikringsbetingelsernes vilkår, der angiver den positive dækning. Kaskodækning beskriver således at Tab af det forsikrede køretøj, er en dækningsberettiget skade.

Forsikringsbetingelserne indeholder altid en angivelse af forsikringsbegivenheden og nogle gange også en definition heraf. Det er dog ikke altid, at der findes en definition, hvorved det er nødvendigt at støtte sin sag på forsikringspraksis eller anden lovgivning. På nærværende sag findes der dog de direkte muligheder i betingelserne for, at selskabet kan afvise et krav efter tyveri. Disse udgør punkt 22 i betingelserne på nærværende sag, men ingen af dem giver anledning til hjemmel for selskabets afvisning.

Selskabet afviser således ikke på nogen af ovenstående forhold i punkt 22, hvorfor der ikke er hjemmel til deres afvisning i betingelserne. Men dette forholder selskabet sig naturligvis heller ikke til. Altså kan selskabet ikke finde hjemmel til deres afvisning i kaskodækningen i vilkåret, som forsikrede er indtegnet under.

Forsikringsbegivenheden er det punkt, hvor man kan finde frem til årsagen til begivenheden og årsagen til skadesfølgerne. Sammenfattende er forsikringsbegivenheden der, hvor man kan se årsagen/årsagerne til skaden. I det her tilfælde er det afgørende for udfaldet af sagen, at der kigges på de omstændigheder, som forsikrede og dennes samlever har oplyst. Detaljer og fakta, som er undladt direkte i selskabets efterforskning og gennemgang af sagen.

Forsikrede parkerer således bilen ved bopælen. Under rejsen til udlandet bruges bilen ikke og først da forsikrede kommer hjem og skal bruge denne, er bilen ikke hvor den blev parkeret. Forsikrede har således oplyst, at denne parkerer og låser bilen ved hjemkomst inden afrejse. Der er tale om en bil af ældre dato, hvorfor bilen nemt kan brydes i ratlås og startspærre. Herudover er biler af ældre årgang på ingen måde svære at bryde ind i eller få startet. Dette er dokumenteret og selskabet nægter ikke bilens startspærre mv. kan omgås, hvorfor det er sandsynliggjort, at bilen kan fjernes uden rette nøgle.

I relation til anmeldelse af skaden skal det supplerende bemærkes, at forsikrede har anmeldt skaden i overensstemmelse med selskabets forsikringsbetingelser og forsikringsaftalelovens § 21. Efter skaden indtraf, kontaktede forsikrede således selskabet med henblik på at modtage vejledning og anmelde skaden, som dernæst også blev anmeldt til politiet, jf. kopi af original politirapport. Bevisbyrden er et andet afgørende element, når fokus er på forsikringsbegivenheden. Den sikrede

har bevisbyrden for, at der foreligger en forsikringsbegivenhed omfattet af forsikringen. Dette er i øvrigt statueret ved nedenstående afgørelser.

AK 72.617: Dokumentation, autoforsikring, tyveri, startspærre

- Selskabet henviste til, at klageren ikke havde sandsynliggjort, at der var fundet et tyveri sted, idet bilen var forsynet med startspærre. Klageren henviste til, at det med rette udstyr ville være muligt at bryde startspærren ved at udskifte styreboksen. Nævnet udtalte, at bilens forsvinden som udgangspunkt måtte anses for at være en forsikringsbegivenhed. Henset til bilens alder og de tekniske oplysninger om muligheden for at omgå en startspærre som den omhandlede fandt nævnet, at selskabet skulle yde klageren forsikringsdækning. Klager medhold.

FED 1996.361: Tyveri, godtgjort begivenhed, selskab ikke løftet sin bevisbyrde

- Retten lagde til grund, at forsikrede havde godtgjort, at et tyveri havde fundet sted. Det var åbenbart, at selskabet var af den opfattelse, at tyveriet ikke havde fundet sted eller var fingeret af forsikrede selv, men herom udtaler retten: 'Da indstævnte (selskabet) ikke har opfyldt de beviskrav, der må stilles til et forsikringsselskab, som nægter at udbetale erstatning med den begrundelse, at forsikringsbegivenheden med den sikredes viden alligevel ikke har fundet sted, tages appellantens (forsikringstagerens) påstand til følge'.

Politianmeldelse af forsikrede

Forsikrede har loyalt givet selskabet alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, og for fastsættelsen af det beløb, selskabet skal yde, jf. forsikringsaftalelovens § 22. Hertil kan det oplyses, at forsikrede gentagne gange har afgivet mundtlig forklaring af hændelsesforløbet, og forsikrede har bidraget med relevant dokumentation, der utvivlsomt sandsynliggør, at forsikrede har været udsat for et tyveri, og at forsikrede har haft og ejet den stjålne bil. Alligevel formår selskabet ikke at tillægge sagens fakta værdi for deres afgørelse.

Selskabet skriver i mail af **22-11-2019** følgende:

- 'Samtidig forbeholder vi os retten til, at overgive sagen til Politiet med anmodning om, de kan vurdere hvorvidt der er tale om en strafbar handling'.

Det må her antages, at dette skal ske med henblik på undersøgelse for overtrædelse af straffelovens § 174 og § straffelovens § 279 for bedrageri.

Men der er aldrig fremkommet en Politianmeldelse, hvilket ligger fuldstændig i tråd med andre sager fra samme selskab. Det er trusler der fremsættes, når selskabet ikke kan modbevise hændelsen. Uhørt forretningspraksis. Vi har således udbedt os selskabets efterforskningsrapport og generelt taksatorrapport mv., men dette har selskabet nægtet at udlevere.

Vi må således henvise til følgende kendelse på området:

AK 70.529

- Klager over afslag på erstatning for et biltyveri. Selskabet henviser til, at bilen var forsynet med startspærre, og at klager alene har indsendt reservenøglen til bilen. Selskabet finder, at der ikke er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Selskabet, der i øvrigt nægter at udlevere sin interne undersøgelsesrapport, har anmeldt klager til politiet, som ikke har fundet grundlag for at indlede efterforskning i sagen, hvilken afgørelse er tiltrådt af Statsadvokaten. Efter nævnets

opfattelse har selskabet ikke redegjort for, hvad selskabets mistanke beror på. Nævnet finder herefter, at selskabet ikke har godtgjort, at klager er uberettiget til erstatning. Klager medhold.

Divergerende forklaringer

Vi må således henvise til, at selskabet endnu engang kommer med divergerende forklaringer og årsager til, at selskabet ikke vil dække forsikredes bil. Der er gennem hele forløbet fremført utal af udlæg af sagen fra forsikringsselskabets side, uden selskabet i øvrigt har ført bevis for deres antagelser og opfattelser.

Hver gang vi har bedt selskabet komme med dokumentation for deres antagelser, har vi alene fået en skrivelse, hvor selskabets efterforsker/klageafdeling skriver følgende:

- 'Afvisning - Ingen erstatning:

Vi har nu haft lejlighed til at foretage en nærmere undersøgelse af skaden, hvor du har oplyst, at din bil er stjålet fra bopæl ... . Det er vores vurdering, at du ikke er den reelle ejer og bruger af køretøjet. Alene på den baggrund kan vi ej heller have tillid til selve forsikringsbegivenheden'.

Vi skal således henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at selskabet alene har denne opfattelse, men ikke kan dokumentere dette. Der er ej heller fremkommet en erklæring til forsikrede, så denne kan læse sin egen udtalelse igennem og anerkende forholdene eller gøre indsigelse. Således kan forsikrede naturligt ikke vide, hvad dennes retsstilling er, når selskabet alene bruger sin egen opfattelse, hvilket ikke er fakta på sagen, men alene indicier og gisninger. Jeg kan ligeledes antage noget ud fra selskabets udtalelser, men det vil ikke føre sagen frem til noget konkret, hvorfor 'selskabets opfattelse' naturligvis ikke kan tages til følge, så længe der hverken kan fremlægges rapporter, bevismateriale for deres antagelser eller dokumenteres at deres påstande er korrekte. At man har en opfattelse, har ikke hjemmel til afvisning.

Det giver samtidig anledning til stærk bekymring, at selskabet dels ikke forholder sig til det egentlige aftalegrundlag (police og forsikringsbetingelser), dels lader til at have en praksis for at mistænke deres kunder, indtil andet er bevist. Siden forsikrede anmeldte skaden, findes der således adskillige eksempler på, at selskabet ikke bare mistænker forsikrede pr. automatik, men tillige kun vælger at lægge vægt på bestemte oplysninger/egne udledte konklusioner, hvorved der sker en fordrejning af fakta. Samtidig afstår selskabet fra gentagne gange og efter forsikredes anmodning om at redegøre for, hvad der i selskabets optik udestår af oplysninger, og hvorfor selskabet sår tvivl om forsikringsbegivenheden, ligesom selskabet adskillige gange spørger ind til uvedkommende forhold.

Således fortsætter selskabet nu med at påstå de ikke kommer med nye afvisningsgrunde? Det kan undre en, når ovenstående med gult er selskabets eneste afvisningsårsag indtil advokat kommer på sagen og således bidrager med nye årsager i seneste høringssvar. At advokat kommer med nye afvisningsårsager så sent i forløbet, kan ikke tillægges værdi på sagen. Således er afvisningsårsagen ændret af flere omgange fra ejer-, og brugerforhold til der ikke findes tiltro til forsikringsbegivenheden og til nu, hvor afvisningen omhandler en klonet bil, som hverken selskab eller advokat i øvrigt kan fremlægge dokumentation for.

Konklusion

Selskabet påberåber sig en del opmærksomhed i henhold til en angivet faktura/slutseddel på en bil, som dokumenterer, at forsikredes bil er blevet købt/solgt hos den pågældende bilforhandler. Denne faktura gør dog ingen forskel, idet der udelukkende er tale om, at selskabet afviser kravet for tyveri af bil på, at der ikke er sandsynliggjort en skadebegivenhed. Således er den omtalte fak-

tura helt irrelevant for sagen, da der ikke afvises her på. Ej heller har den såkaldte klonede bil noget med sagen at gøre, idet selskabet ikke har dokumentation for bilen rent faktisk er klonet.

Selskabet mener [klagerens repræsentant] kommer med nye og vigtige oplysninger i form af skørtesæt og sensorer på bilen. Men vi skal her gøre klart opmærksom på og henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at det alene udspringer af den rapport selskabet siger skulle dokumentere en klonet bil. Her fremgår ingen oplysninger om, at bilen skulle være klonet. Set på de billeder selskabet har lagt frem, så har bilforhandler sat et skørtesæt på og nogle sensorer i kofanger. Det er eneste øjensynlige ændring på bilen ud fra de billeder selskabet har fremlagt. Der er således ikke dokumenteret en klonet bil.

Vi vil således ikke kommentere yderligere på denne slutseddel og handel, da den er dokumenteret kommet selskabet i hænde meget tidligt på sagen og der er tale om en og samme bil. Herudover er betaling for købet fremlagt i forbindelse med slutsedler og fremsendt selskabet. Således kan der ikke herske tvivl om denne del. Da det igen er 'selskabets opfattelse', at dette ikke er dokumenteret, må selskabet komme med andet end en opfattelse, idet der er fremlagt håndgribelige dokumenter på dette.

Selskabet oplyser at venner og samlever, som vidner, ikke kan dokumentere der er tale om en dækningsberettiget skadebegivenhed. Det er vi for så vidt enige i, men når forholdet af udtalelserne er således, at forsikrede enten har været sammen med vennerne efter parkering og efterfølgende været sammen på ferie, indtil denne skal bruge bilen, så foreligger der dokumentation for, at forsikrede ikke selv kan have noget med dette at gøre, da hendes færden er fastlagt.

Således giver det dybe bekymringer, når selskabet tillægger sagen egne opfattelser af, hvad der skulle være sagt, fremfor at gøre brug af fremlagt fakta på sagen, som sandsynliggør, at der er sket et tyveri af bilen, idet forsikrede har begge nøgler, reg.-attest og kan belyse sin uskyld. Men dette har selskabet selvsagt ikke valgt at lægge vægt på.

Det er således vores opfattelse, at det er hævet over sandsynliggørelse, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, og at forsikrede har gjort mere for at medvirke til sagens oplysning, end hvad der ret beset kan kræves af hende henset til forsikringsbetingelsernes ordlyd. Derfor stiller det også forsikrede og selskabets øvrige kunder i en uforholdsmæssig vanskelig situation at sandsynliggøre deres krav, såfremt selskabet til enhver tid og uden begrundet dokumentation kan afvise dækning, uden at bevisbyrden dermed vender.

Det er svært at forstå med det høje detaljerings- og informationsniveau, der er ydet af forsikrede i sagen, herunder efterspurgt metadata, der bekræfter forsikredes forklaring, at selskabet bestrijder, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Hvis forsikrede ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, er det meget svært at forstå, hvad der så kan kvalificeres som sådan.

På baggrund af ovenstående og henset til øvrige foreliggende oplysninger i sagen, finder vi det godtgjort, at forsikrede har været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Selskabet har utvivlsomt ikke opfyldt det beviskrav, der må stilles til et forsikringsselskab, der nægter at betale erstatning.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at sagen har skiftet hænder hos selskabet tre gange, som, ud over at skabe usikkerhed omkring selskabets professionelle, korrekte og rettidige håndtering af sagen, desværre nødvendiggør gentagelse af allerede oplyste forhold og en samtidig unødvendig forhaling af sagen. Sagen har således været varetaget af sagsbehandler, Klageansvarlig og advokat. Henset til at der ikke foreligger nye og for sagens afgørelse væsentlige oplysninger i selskabets høringssvar, henstiller vi til, at Ankenævnet træffer afgørelse på det foreliggende grundlag, idet vi på forsikredes vegne fastholder, at forsikrede har et berettiget og godtgjort erstatningskrav mod selskabet.

Bilen er således stjålet uden brug af rette nøgle. Nøgler som er tilgået selskabet sammen med reg.-attest og forklaring om, hvad der er foregået forud for hændelsen. Fakta, som selskabet til dato ikke har formået at tillægge sagen som relevant. Sluttelig skal det oplyses, at det er svært at have tiltro til selskabet og dennes advokat har styr på sagens fakta og formål, når der henvises til punkter i betingelserne omhandlende ansvarsforsikring og ikke kasko, som [klagerens repræsentant] rettelig har henvist til. Advokat henviser ydermere til bilag 2 på sagen, som ej heller er at finde på sagen.

Såfremt selskabet har uploadet et bilag 1 til 5, som ikke fremgår af sagen, skal jeg bede dem eller Ankenævnet gøre dem synlige for sagen, da vi ikke kan arbejde ud fra akter vi ikke kender til."

Klagerens repræsentant har i brev af 2/10 2020 til nævnet videre bl.a. anført:

"Vi skal her vende tilbage med vores sidste høringssvar på sagen og oplyse om, at selskabets afvisning af erstatningskravet fortsat findes uberettiget, da selskabet ikke har formået at løfte bevisbyrden for deres påstande på sagen. Der er således ikke hjemmel til afvisning.

Det kan undre, at forsikringsselskabet endnu en gang viser, at de har udført skødesløs adfærd med

Sporingsmulighederne og deres postulat omhandlende kloning af bil, hvilket virkelig overrasker os.

Selskabet nævnte endda, at de arbejdede hårdt herpå og har undersøgt dette, men desværre var dette ikke tilfældet. Selskabet har således ikke dokumenteret bilen er klonet eller at forholdet ikke er sket som oplyst. Selskabet har ikke formået at løfte bevisbyrden for nogen af deres påstande eller gøre hjemmel i deres undtagelsesbestemmelser, hvorfor selskabet ikke er berettiget til at nægte udbetaling af erstatning.

Det kan undre, at forsikringsselskabet endnu en gang viser, at de har udført skødesløs adfærd med sporingmulighederne, hvilket virkelig overrasker os. Selskabet nævnte endda, at de arbejdede hårdt her på, men desværre var dette ikke tilfældet.

Selskabet valgte at gå efter forsikringstager i stedet for at bruge tiden på at spore bilen. Hvis selskabet investerer ressourcer i sporing, ville resultatet nok se anderledes ud. De valgte dog at bruge en masse ressourcer på at afvise, fremfor at fokusere på sagen.

Det er således hævet over enhver sandsynliggørelse, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Dette dokumenteres i følgende:

- Politiet oplyser og registrerer bil er stjålet
- Politiet har intet belæg for en sag mod forsikrede

Ankenævnet for Forsikring

38.

94755

- Selskabet kan ikke dokumentere bil skulle være klonet
- Advokaten fremfører selv, at det ikke er dokumenteret
- Selskabet har ikke løftet bevisbyrden for, at deres undtagelsesbestemmelser kommer i brug og selskabet afvisningsårsag har hjemmel heri
- Forsikringstager har dokumenteret denne var ude at rejse, da hændelsen sket
- Der er fremlagt slutseddel, reg.-attest samt nøgler til bil

Det blev yderligere påpeget, at sagsøgeren, forsikringstager, skal kunne bevise, hvad der skete. Forsikringsbegivenheden er tyveri, dette er en begivenhed, der kan gøres gældende på fremlagte baggrund. Vi har rejst dette punkt og leveret beviser på sagen i form af politimateriale, nøgler, rejsebevis, autoforhandler og erklæringer fra den forsikrede.

Tværtimod kan det siges, at forsikringsselskabet ikke kan bevise, at hændelsen ikke skete som anført. Hvorfor jeg henleder Ankenævnets opmærksomhed på kendelsen fra Vestre Landsret [UfR 2016.3075V], hvor selskabet skal fremlægge dokumentationsbevis, såfremt de nægter at betale kompensation.

I kendelsen fremgår med al tydelighed følgende:

• *Vestre Landsret har med andre ord fundet, dels at forsikringstageren havde løftet sin bevisbyrde for at der var indtrådt en forsikringsbegivenhed og dels at forsikringsselskabet ikke havde løftet deres bevisbyrde for, at forsikringstagerne havde handlet forsætligt eller groft uagtsom.*

Vi fastholder således vores krav mod selskabet med henvisning til rentetilskrivning jf. FAL §24. Da der i vores tidligere skriv er begrundet argumentation for erstatningsudbetaling, har vi ikke yderligere kommentarer til sagen, hvorfor denne kan videregives til Ankenævnets jurister."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder slutseddel af 15/4 2019, købsaftalerne for byttebil 1 og 2 og kvittering for booking af rejse fra den 30/6 2019 til 7/7 2019.

Af tidligere salgsannonce for byttebil 1 af 20/1 2019 fremgår det, at bilen var til salg for 18.300 kr.

Af tyverierklæring fremgår bl.a.:

Anskaffelse:	Købsdato: 15/4/19	Købspris: 383.980	Ny eller brugt? Brugt	Evt. restgæld
Reparatør:	Hvilket værktøj er anvendt ved service/reparationer:			
Registrering:	Hvornår er køretøjet sidst synet? 07/11-17		Synsrapport vedlagt Ja ☐ Nej ☒	
Km.:	Kørte km. ved køb 154.000		Km. tæller ved tyveriet ca. 157.000	

Af selskabets undersøgelsesrapport fremgår bl.a.:

"1. Købsaftalen som vi modtager fra FT og som forhandleren bekræfter
Bemærk dato, stelnummer, reg. Nr., farve og km/tal og pris.

[Foto af købsaftalen for byttebil 1]

Efter flere opfordringer så har [autoforhandleren] ikke ønsket, at fortælle hvem som de har solgt denne bil videre til men de oplyser, at de har været i dialog med vedkommende som stadig har bilen da denne sælger sådanne biler.

Adspurgt har [autoforhandleren] ikke ønsket, at lade undertegnede foretage besigtigelse af bilen. I stedet for dette modtager vi et foto af bilen fra [autoforhandleren].

[2 fotos af byttebil 1]

Bemærk at der på nederste foto af stelnummeret ses en revne i forruden som ikke fremgår af foto'et over af hele bilen.

[Autoforhandleren] foreholdt, at dette efter vores vurdering ikke kan være samme bil da farve, model med mere ikke er den samme som den bil ... der angiveligt er givet i bytte. Foreholdt direkte, at der kan være tale om en klonet bil som [autoforhandleren] har solgt videre. Derfor igen opfordret til, at lade os undersøge bilen for at 'stoppe' ulykken.

[Autoforhandleren] ønsker ikke, at lade os undersøge bilen af frygt for, at han ville miste penge på dette såfremt vi konstaterede, at bilen var klonet og derved skulle beslaglægges af politiet. [Autoforhandleren] oplyser endvidere, at bilen er solgt for 55.000.- incl afgift.

Hej [selskabets medarbejder],

Jeg syntes jeg har bidraget til din sag hele vejen og vil fortsat hjælpe hvor jeg kan ift. [bil] sagen

Men at påføre mig selv mulige omkostninger samt en mistet indtjening hos den nye sælger af bilen deltager jeg ikke i.

Til din information er den solgt for kr. 55.000 inkl. afgift.

Baggrunden for vores formodning om, at bilen [byttebil 1] ikke kan være givet i bytte ses herunder:

Tidligere ejer oplyser, at bilen i 2018 blev solgt via aktion for 1000.- grundet bilens tilstand. Han fremsendte følgende dokumentation.

Ankenævnet for Forsikring

40.

94755

Afregning fra auktion

Fakturanr. [redacted]
Bogføringsdato 30-10-18
Side 2

Nr.	Beskrivelse	Antal	Enhed	Købspris	Moms	Beløb
Overført. [redacted]						220.000,00
10	[redacted] til ophug, adskilt, der mangler fler					
10	e dele, Bla. Topstykke-turbo-hjul og bremsedele mm					
10	stelnummer [redacted] Køber skal selv sør	1	Stk.	1.100,00	25	1.100,00
10	ge for læsning					
11	[redacted] til ophug, adskilt, Årg ca 2012, ven					
11	stre forhjorne er skadet, der mangler flere dele,					
11	skal selv sørge for læsning.	1	Stk.	1.100,00	25	1.100,00
12	[redacted] til ophug, Årg 3-2012, frontskadet,					
12	der mangler mange dele, Bla.					
12	I. reg. nr. [redacted] Køber skal selv sørge for læs	1	Stk.	1.000,00	25	1.000,00
12	ning					

Ved kontakt til ... auktioner som har været ansvarshavende på ovenstående salg modtager jeg følgende foto af bilen med reg.nr. [byttebil 1].

[Fotos af byttebil 1 fra tidligere ejer]

Bemærk farve, ingen p-sensor, ingen tagræling, sidespejl, lygter som ikke er af samme typen som på bilen der fremgår af foto modtaget fra [autoforhandleren].

Foto materialet fremsendt til [bilaktør] som er importør af [bilmærke] i Danmark

Hej [selskabets medarbejder]

Ja, det ser besynderligt ud

Kan man evt. se hvilket stelnummer der er registeret i motorstyreenheden og i startspærre styreenheden? Jeg formoder at bilen er blevet omlakeret, for en Tysk taxa er normalt cremefarvet og den 'nye' bil er Hvid. En tysk taxa har en speciel styreenhed monteret (diagnose adresse 3D) har denne bil evt. stadigvæk denne styreenhed? En tysk Taxa har også plastik læder sæder, har denne bil det?

Den har også fået efter monteret tåge forlygter, her burde man kunne se at der sad (originale stikben med gule ledninger de første 10-30 cm eller uoriginale ledninger.

Man kan måske også prøve at se produktionsdatoer på airbags, styreenheder, motor komponenter osv.

Mvh

...

[Autoforhandleren] igen opfordret til, at lade os undersøge bilen, hvilket han ikke har ønsket at medvirke til.

Bemærk at FT oplyser, at hun har købt omhandlende [byttebil 1], ... i starten af året. Hun kan ikke oplyse af hvem, hvor bilen har været opbevaret eller hvordan hun fik bilen ud til [autoforhandleren].

Ved søgning i motorregistret så ses det, at bilen ikke har og stadig ikke er registreret. Dette fremstår særdeles besynderligt såfremt oplysninger fra [autoforhandleren] om at bilen var solgt for 55.000.- incl afgift var korrekte."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Særlige betingelser for kaskoforsikringen – pkt. 16-22

...

17. Omfang

Kaskoforsikringen dækker enhver skade, der påføres det sikrede køretøj. Ekstraudstyr, autoradioer, walkietalkies, biltelefoner, visir, spoilere og specialfælge der ikke er originaldele m.m., dækkes med maksimalt DKK 30.000 pr. skadebegivenhed, med mindre disse er anført på policens forside, og der er beregnet præmie herfor.

...

19. Hvad er ikke dækket

Udenfor Selskabets erstatningspligt falder:

1. Skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed jf. forsikringsaftalelovens § 18."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hendes bil blev stjålet i perioden mellem den 29/6 2019 og den 9/7 2019, hvor den holdt parkeret ved bopælen.

Klageren kræver, at selskabet erstatter bilen med 383.908 kr. med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24. Klageren har blandt andet anført, at hun har dokumenteret, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, og at hun er ejer af bilen. Hun henviser til, at hun har anmeldt tyveriet til politiet, at hun har fremsendt slutseddel og registreringsattest til selskabet, og at hun var på ferie i den periode, hvor bilen blev stjålet. Det er hendes opfattelse, at hun har givet selskabet alle relevante oplysninger, hvorfor betingelserne i forsikringsaftalelovens § 22 er opfyldt. Hun har herudover anført, at selskabets oplysninger om hendes økonomiske forhold ikke kan føre til, at hun ikke kan anses for ejer af bilen, ligesom tidligere omstændigheder vedrørende hendes køb og salg af anden bil ikke kan føre til, at selskabet kan undlade at udbetale erstatning. Hun har anført, at den omtalte byttebil 1 ikke er

klonet, og at det er usagligt, at selskabet fremsætter en sådan antagelse. Hun har bemærket, at autoforhandleren har sat skørtesæt og censor på byttebilen. Hun har desuden henvist til en række artikler om, at biler kan stjæles uden rette nøgle.

Det er videre klagerens opfattelse, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at hun måtte have handlet groft uagtsomt eller overtrådt sikkerhedsforskrifter, at det er kritisabelt, at selskabet over for nævnet har fremført nye afvisningsårsager, og at selskabet ikke har overholdt reglerne om god skik for forsikringsdistributører, idet selskabet ikke har handlet loyalt og redeligt. Hun finder, at sagen for nævnet alene bør omhandle, hvem er der den reelle ejer af køretøjet, og om der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har godtgjort, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, og har herved bl.a. anført, at klageren ikke i tilstrækkeligt omfang har givet oplysninger, som er nødvendige for selskabets bedømmelse af, om der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, jf. forsikringsaftalelovens § 22. Selskabet har desuden anført, at der er berettiget tvivl om, hvorvidt klageren er den reelle ejer af køretøjet, og om forsikringen af køretøjet udgør en lovlig interesse. Selskabet har bedt klageren om at besvare en række spørgsmål og om at give samtykke til indhentelse af teledata, og selskabet mener ikke, at klageren har svaret på spørgsmålene, ligesom klageren har afvist at give samtykke til indhentelse af teledataoplysninger.

Selskabet har oplyst, at klageren købte bilen den 15/4 2019, at bilen blev anmeldt stjålet efter 2 ½ måneder, og at der har været uoverensstemmelser mellem den kilometerstand, som klageren har oplyst, og oplysningerne ved nøgleudlæsningen. Selskabet finder det bemærkelsesværdigt, at forskellen er ca. 5.000 km., når klageren har oplyst, at det alene var hende, der havde kørt i bilen, og at hun kun brugte bilen til og fra arbejde og derudover til lidt blandet privatkørsel. Selskabet har videre anført, at det er usandsynligt, at klageren ved købet af bilen kun fik udleveret en nøgle, når der er tale om en bil til en værdi af 383.000 kr.

Ankenævnet for Forsikring

43.

94755

På baggrund af dets undersøgelserne lægger selskabet til grund, at klageren har en tæt relation til sælgeren hos autoforhandleren. Selskabet har anført, at det er påfaldende, at klageren har oplyst, at hun fandt bilen annonceret på nettet, og at sælgeren har oplyst, at bilen ikke har været annonceret på nettet, og at klageren havde bedt ham om at finde en bil til hende. Selskabet mener videre, at det forekommer påfaldende, at sælgeren hos autoforhandleren skulle have sikret sig en fortjeneste på over 100.000 kr. ved køb af bilen på auktion for straks derefter at videresælge bilen til klageren. Selskabet har anført, at der også foreligger en velunderbygget mistanke om, at bilen kan være købt for midler og på en måde, der medfører, at bilen må anses for en ikke forsikringsbar lovlig interesse efter forsikringsaftalelovens § 35. Selskabet har herved undersøgt byttebil 1 nærmere, som klageren lod indgå som byttebil i bilhandlen, og har herved anført, at byttebilen med altovervejende sandsynlighed må anses for at være en klonet bil, hvis bilen nogensinde reelt har eksisteret. Selskabet har anført, at klageren ikke har ønsket at oplyse noget om byttebilen ud over, at den skulle have fået monteret skørtesæt og censor af autoforhandleren.

Nævnet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at den forsikrede bil er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på uoverensstemmelserne mellem klagerens oplysninger om bilens kilometertal og kilometertallet ved selskabets nøgleudlæsning, og at det stiller klageren i en bevismæssigt vanskelig position, at hendes forklaringer om hændelsesforløbet op til købet af bilen er forskellige fra autoforhandlerens.

Nævnet har også lagt vægt på oplysningerne om klagerens relation til sælgeren af bilen, størrelsen af sælgerens avance ved salget af bilen og selskabets undersøgelser af byttebil 1, herunder

Ankenævnet for Forsikring

44.

94755

at bilen ifølge selskabets undersøgelsesrapport var blevet solgt til ophug på auktion den 20/10 2018, og at bilen formentlig er klonet. Nævnet har vedrørende byttebilen videre lagt vægt på forskellene på de fremsendte fotos fra salgsannoncen den 20/2 2018 og fra autoforhandleren. Nævnet bemærker i den forbindelse, at klageren først i forbindelse med nævnsbehandlingen har oplyst, at autoforhandler havde sat skørtesæt og censor på bilen.

Nævnet har videre lagt vægt på, at klageren ikke har svaret på en række af selskabets spørgsmål og at hun ikke har givet samtykke til indhentelse af teledataoplysninger.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen